

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2019/C 131/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
---------------	--	---

Súdny dvor

2019/C 131/02	Zloženie sľubu nového člena Súdneho dvora	2
---------------	---	---

2019/C 131/03	Zloženie sľubu nového člena Súdneho dvora	3
---------------	---	---

Všeobecný súd

2019/C 131/04	Zloženie sľubu nového člena Všeobecného súdu	4
---------------	--	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2019/C 131/05	Vec C-322/17: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 7. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Irlande) — Írsko) — Eugen Bogatu/Minister for Social Protection (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálne zabezpečenie — Nariadenie (ES) č. 883/2004 — Článok 67 — Žiadosť o rodinné dávky podaná osobou, ktorá v príslušnom členskom štáte prestala vykonávať činnosť ako zamestnanec, ale má v ňom naďalej svoje bydlisko — Nárok na rodinné dávky v prípade rodinných príslušníkov s bydliskom v inom členskom štáte — Podmienky oprávnenosti)	5
---------------	--	---

2019/C 131/06	Vec C-345/17: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa — Lotyšsko) — Konanie začaté na návrh Sergejsa Buividsa (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spracovanie osobných údajov — Smernica 95/46/ES — Článok 3 — Pôsobnosť — Videozáznam policajtov zhotovený počas vykonávania procesných úkonov na policajnej stanici — Zverejnenie v internetovej databáze videí — Článok 9 — Spracovanie osobných údajov výlučne na žurnalistické účely — Pojem — Sloboda prejavu — Ochrana súkromia)	6
2019/C 131/07	Vec C-423/17: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) zo 14. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechtshof Den Haag — Holandsko) — Staat der Nederlanden/Warner-Lambert Company LLC (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Humánne lieky — Smernica 2001/83/ES — Článok 11 — Generické lieky — Súhrnná charakteristika výrobku — Vylúčenie odkazov na uvádzanie indikácií alebo foriem dávkovania, ktoré boli v čase, keď bol generický liek uvedený na trh, ešte chránené právami z patenty)	6
2019/C 131/08	Vec C-434/17: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 13. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Maďarsko) — Human Operator Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Harmonizácia daňových právnych predpisov — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) — Smernica 2006/112/ES — Odpočet DPH — Určenie zdaniteľnej osoby, ktorá je osobou povinnou platiť DPH — Uplatnenie odchyľujúceho sa opatrenia so spätnou účinnosťou — Zásada právnej istoty)	7
2019/C 131/09	Vec C-531/17: Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) zo 14. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof — Rakúsko) — Vetsch Int. Transporte GmbH (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Daň z pridanej hodnoty (DPH) — Smernica 2006/112/ES — Článok 143 ods. 1 písm. d) — Oslobodenie od DPH pri dovoze — Dovoz s následným premiestnením tovaru v rámci Spoločenstva — Následné dodanie tovaru v rámci Spoločenstva — Daňový podvod — Nepriznanie oslobodenia od dane — Podmienky)	8
2019/C 131/10	Vec C-535/17: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 6. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden — Holandsko) — NK, správca konkurznej podstaty PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV a PI/BNP Paribas Fortis NV (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach — Nariadenia (ES) č. 44/2001 a (ES) č. 1346/2000 — Príslušné pôsobnosti — Konkurz vyhlásený v prípade súdneho exekútora — Žaloba podaná správcom konkurznej podstaty povereným správou a likvidáciou spoločnosti, na ktorú bol vyhlásený konkurz)	9
2019/C 131/11	Vec C-554/17: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 14. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Svea hovrätt — Švédsko) — Rebecka Jonsson/Société du Journal L'Est Républicain (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu — Nariadenie (ES) č. 861/2007 — Článok 16 — „Strana, ktorá nemala v konaní úspech“ — Trovy konania — Rozdelenie — Článok 19 — Procesné predpisy členských štátov)	9
2019/C 131/12	Vec C-562/17: Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) zo 14. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Nacional — Španielsko) — Nestrade SA/Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Trinásť smernica 86/560/EHS — Postup vrátenia dane z pridanej hodnoty (DPH) — Zásady ekvivalencie a efektivity — Podnik, ktorý nie je usadený v Európskej únii — Predchádzajúce právoplatné rozhodnutie o zamietnutí vrátenia DPH — Nesprávne identifikačné číslo pre DPH)	10

2019/C 131/13	Vec C-630/17: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Općinski Sud u Rijeci — Chorvátsko) — Anica Milivojević/Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Články 56 a 63 ZFEÚ — Slobodné poskytovanie služieb — Voľný pohyb kapitálu — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca neplatnosť zmlúv o úvere s medzinárodným prvkom uzatvorených s veriteľom bez povolenia — Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 — Článok 17 ods. 1 — Zmluva o úvere uzatvorená fyzickou osobou na účely poskytovania ubytovacích služieb v oblasti cestovného ruchu — Pojem „spotrebiteľ“ — Článok 24 bod 1 — Výlučná právomoc v oblasti vecných práv k nehnuteľnostiam — Žaloba na určenie neplatnosti zmluvy o úvere a na výmaz vkladu záložného práva z katastra nehnuteľností)	11
2019/C 131/14	Vec C-710/17: Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) zo 14. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato — Taliansko) — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa/Comune di Tarvisio (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verejné zákazky na práce — Smernica 2004/18/ES — Článok 48 ods. 3 — Posúdenie a overenie technických schopností hospodárskych subjektov — Vnútroštátne ustanovenie, ktoré nemožno považovať za prebratie smernice 2004/18 — Neexistencia priameho a nepodmieneného odkazu na právo Únie — Neexistencia žiadosti založenej na nepochybnom cezhraničnom záujme — Neprípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania).....	12
2019/C 131/15	Vec C-49/18: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 7. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Catalunya — Španielsko) — Carlos Escribano Vindel/Ministerio de Justicia (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Opatrenia na splnenie rozpočtovej disciplíny — Zníženie plátov vo vnútroštátnej verejnej správe — Podmienky — Rozdielny dosah — Sociálna politika — Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani — Smernica 2000/78/ES — Článok 2 ods. 1 a článok 2 ods. 2 písm. b) — Charta základných práv Európskej únie — Článok 21 — Nezávislosť sudcov — Článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ)	13
2019/C 131/16	Vec C-154/18: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Labour Court, Ireland — Írsko) — Tomás Horgan, Claire Keegan/Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani — Smernica 2000/78/ES — Článok 2 ods. 2 písm. b) — Nepriama diskriminácia z dôvodu veku — Novoprijatí učitelia — Dátum prijatia do zamestnania — Platová tabuľka a zaradenie do platových stupňov pri nástupe do zamestnania, ktoré sú menej výhodné v porovnaní s tými, ktoré sa uplatňujú na už zamestnaných učiteľov)	14
2019/C 131/17	Vec C-179/18: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 13. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeidsrechtbank Gent — Belgicko) — Ronny Rohart/Federale Pensioendienst (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálne zabezpečenie — Práva na dôchodok podľa vnútroštátneho dôchodkového systému zamestnancov — Odmietnutie zohľadniť obdobie povinnej vojenskej služby, ktorú úradník Európskej únie vykonal po nástupe do služby Únie — Zásada lojálnej spolupráce)	14
2019/C 131/18	Vec C-231/18: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) zo 7. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Oldenburg — Nemecko) — NK (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Preprava — Cestná doprava — Nariadenie (ES) č. 561/2006 — Nariadenie (EÚ) č. 165/2014 — Povinnosť používať tachograf — Výnimka pre vozidlá, ktoré sa používajú na prepravu živých zvierat z fariem na miestne trhy a späť alebo z trhov do miestnych bitúnkov).....	15
2019/C 131/19	Vec C-492/18 PPU: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 12. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Amsterdam — Holandsko) — Vykonanie európskeho zatykača vydaného na TC (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Justičná spolupráca v trestných veciach — Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV — Európsky zatykač — Článok 12 — Držanie osoby vo väzbe — Článok 17 — Lehoty na prijatie rozhodnutia o vykonaní európskeho zatykača — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje prerušenie výkonu väzby ex offio 90 dní po zatknutí — Konformný výklad — Pozastavenie plynutia lehôt — Charta základných práv Európskej únie — Článok 6 — Právo na slobodu a bezpečnosť — Výklady odkláňajúce sa od vnútroštátnej právnej úpravy — Jasnosť a predvídateľnosť)	16
2019/C 131/20	Vec C-571/18 P: Odvolanie podané 11. septembra 2018: Felismino Pereira proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 13. júla 2018 vo veci T-606/16, Pereira/Komisia.....	17

2019/C 131/21	Vec C-577/18 P: Odvolanie podané 11. septembra 2018: Petrus Kerstens proti uzneseniu Všeobecného súdu (prvá komora) z 26. júna 2018 vo veci T-757/17, Kerstens/Komisia	17
2019/C 131/22	Vec C-669/18 P: Odvolanie podané 27. októbra 2018 Adis Higiene, S.L. proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 10. augusta 2018 vo veci T-309/18, Adis Higiene/EUIPO — Farecla Products (G3 Extra Plus)	17
2019/C 131/23	Vec C-711/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 9. novembra 2018 — Ascopiave SpA a i./Ministero dello Sviluppo Economico a i.	18
2019/C 131/24	Vec C-754/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) 3. decembra 2018 — Ryanair Designated Activity Company/Országos Rendőr-főkapitányság	18
2019/C 131/25	Vec C-763/18 P: Odvolanie podané 5. decembra 2018: Wallapop, S.L. proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 3. októbra 2018 vo veci T-186/17, Unipreus/EUIPO — Wallapop (wallapop)	20
2019/C 131/26	Vec C-830/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Nemecko) 28. decembra 2018 — Landkreis Südliche Weinstraße/PF a i.	21
2019/C 131/27	Vec C-835/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Timișoara (Rumunsko) 24. decembra 2018 — SC Terracult SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor	21
2019/C 131/28	Vec C-9/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București (Rumunsko) 3. januára 2019 — SC Mitliv Exim SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	22
2019/C 131/29	Vec C-32/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 18. januára 2019 — AT/Pensionsversicherungsanstalt	23
2019/C 131/30	Vec C-47/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg (Nemecko) 25. januára 2019 — HA/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst	24
2019/C 131/31	Vec C-77/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené kráľovstvo) 1. februára 2019 — Kaplan International colleges UK Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs.	25
2019/C 131/32	Vec C-79/19 P: Odvolanie podané 1. februára 2019: Litovská republika proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 22. novembra 2018 vo veci T-508/15, Litovská republika/Európska komisia.	26

2019/C 131/33	Vec C-100/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles (Belgicko) 8 februára 2019 — Viasat UK Ltd, Viasat Inc./Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) ..	27
2019/C 131/34	Vec C-107/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Obvodní soud pro Prahu 9 (Česká republika) 12. februára 2019 — XR/Dopravní podnik hl. m. Prahy, a.s.	28
2019/C 131/35	Vec C-119/19 P: Odvolanie podané 14. februára 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá rozšírená komora) zo 4. decembra 2018 vo veci T-518/16, Carreras Sequeros a i./Komisia	29
2019/C 131/36	Vec C-122/19 P: Odvolanie podané 14. februára 2019: Hamas proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá rozšírená komora) zo 14. decembra 2018 vo veci T-400/10 RENV, Hamas/Rada	30
2019/C 131/37	Vec C-126/19 P: Odvolanie podané 15. februára 2019: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá rozšírená komora) zo 4. decembra 2018 vo veci T-518/16, Carreras Sequeros a i./Komisia	31
2019/C 131/38	Vec C-132/19 P: Odvolanie podané 15. februára 2019: Groupe Canal + proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 12. decembra 2018 vo veci T-873/19, Groupe Canal +/Komisia	33
2019/C 131/39	Vec C-160/19 P: Odvolanie podané 22. februára 2019: Comune di Milano proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia rozšírená komora) z 13. decembra 2018 vo veci T-167/13, Comune di Milano/Európska komisia	34
2019/C 131/40	Vec C-167/19 P: Odvolanie podané 22. februára 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 12. decembra 2018 vo veci T-683/15, Freistaat Bayern/Európska komisia	35
2019/C 131/41	Vec C-171/19 P: Odvolanie podané 22. februára 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 12. decembra 2018 v spojených veciach T-722/15, T-723/15 a T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. a i./Európska komisia	36
Všeobecný súd		
2019/C 131/42	Vec T-292/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 12. februára 2019 — Vakakis kai Synergates/Komisnia („Mimozmluvná zodpovednosť — Verejné zákazky na služby — Postup verejného obstarávania — Prípustnosť — Zneužitie konania — Konflikt záujmov — Povinnosť náležitej starostlivosti — Strata príležitosti“)	38
2019/C 131/43	Veci T-131/16 a T-263/16: Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Belgicko a Magnetrol International/Komisnia (Štátna pomoc — Režim pomoci vykonávaný Belgickom — Rozhodnutie, ktorým sa vyhlasuje režim pomoci za nezlučiteľný so spoločným trhom a protiprávny a ktorým sa nariaďuje vymáhanie vyplatenej pomoci — Záväzné daňové stanovisko (tax ruling) — Oslobodenie nadmerného zisku od dane — Daňová autonómia členských štátov — Pojem režim pomoci — Dodatočné vykonávajúce opatrenia)	39

2019/C 131/44	Vec T-679/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 26. februára 2019 — Athletic Club/Komisia (Štátna pomoc — Pomoc poskytnutá španielskymi orgánmi niektorým profesionálnym futbalovým klubom — Preferenčná sadzba zdanenia na príjmy uplatnená na kluby, ktorým je umožnené využiť štatút neziskovej organizácie — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom — Žaloba o neplatnosť — Záujem na konaní — Prípustnosť — Opatrenie na nižšej štátnej úrovni — Selektívna povaha — Narušenie hospodárskej súťaže — Ovplyvnenie obchodu medzi členskými štátmi — Zmena existujúcej pomoci — Povinnosť odôvodnenia)	40
2019/C 131/45	Vec T-903/16: Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — RE/Komisia („Osobné údaje — Ochrana fyzických osôb pri spracovaní týchto údajov — Právo na prístup k týmto údajom — Nariadenie (ES) č. 45/2001 — Zamietnutie prístupu — Žaloba o neplatnosť — List odkazujúci na predchádzajúce čiastočné zamietnutie prístupu bez vykonania opätovného preskúmania — Pojem napadnuteľný akt v zmysle článku 263 ZFEÚ — Pojem výlučne potvrdzujúci akt — Uplatniteľnosť v oblasti prístupu k osobným údajom — Nové a podstatné skutočnosti — Záujem na konaní — Prípustnosť — Povinnosť odôvodnenia“)	40
2019/C 131/46	Vec T-91/17: Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — I/Parlament („Verejná služba — Akreditovaní parlamentní asistenti — Praceneschopnosť — Praceneschopnosť mimo miesta pridelenia — Neospravedlnená neprítomnosť — Článok 60 Štatútu — Povinnosť náležitej starostlivosti — Zásada riadnej správy vecí verejných“).	41
2019/C 131/47	Vec T-366/17: Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Poľsko/Komisia („EFRR — Zamietnutie potvrdenia finančného príspevku na veľký projekt — Článok 41 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1083/2006 — Posúdenie koherentnosti veľkého projektu s prioritami operačného programu — Článok 41 ods. 2 nariadenia č. 1083/2006 — Prekročenie lehoty“)	42
2019/C 131/48	Vec T-34/18: Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Giove Gas/EUIPO — Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA — Skoršia slovná ochranná známka Európskej únie CALOON — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámény — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/100“)	42
2019/C 131/49	Vec T-63/18: Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Torro Entertainment/EUIPO — Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE) („Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie TORRO grande MEAT IN STYLE — Skoršie slovné ochranné známky Európskej únie TORO — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámény — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001 — Povinnosť odôvodnenia — Článok 94 ods. 1 prvá veta nariadenia (EÚ) 2017/1001 — Povinnosť náležitej starostlivosti — Článok 95 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2017/1001“)	43
2019/C 131/50	Vec T-123/18: Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Bayer Intellectual Property/EUIPO (Vyobrazenie srdca) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie znázorňujúcej srdce — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)	44
2019/C 131/51	Vec T-162/18: Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Beko/EUIPO — Acer (ALTUS) („Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie ALTUS — Skoršie národné slovné ochranné známky ALTOS — Konanie o výmaze začaté pred vnútroštátnymi orgánmi v súvislosti s niektorými skoršími ochrannými známkami — Pravdepodobnosť zámény — Zastavenie správneho konania — Pravidlo 20 ods. 7 písm. c) nariadenia č. 2868/95 [teraz článok 71 ods. 1 delegovaného nariadenia (EÚ) 2018/625]“)	45
2019/C 131/52	Vec T-524/16 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 15. februára 2019 — Aresu/Komisia („Návrh na nariadenie predbežného opatrenia — Verejná služba — Úradníci — Reforma služobného poriadku z januára 2014 — Znížený počet dní riadnej dovolenky — Nahradenie času na cestu dovolenkou na návštevu domova — Návrh na nariadenie predbežných opatrení — Neexistencia naliehavosti“)	45

2019/C 131/53	Vec T-768/17: Uznesenie Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Comprojecto-Proyectos e Construções a i./ECB („Žaloba na nečinnosť, žaloba o neplatnosť a o náhradu škody — Hospodárska a menová politika — Dohľad nad úverovými inštitúciami — Protiprávne konania, ktorých sa údajne dopustili niektoré portugalské úverové inštitúcie — Implicitné odmietnutie žiadosti o začatie konania podanej ECB — Čiastočná zjavná neprípustnosť — Čiastočný zjavný nedostatok právomoci — Žaloba, ktorá je sčasti zjavne bez akéhokoľvek právneho základu“) ...	46
2019/C 131/54	Vec T-817/17: Uznesenie Všeobecného súdu z 8. februára 2019 — Schokker/AESA („Verejná služba — Zmluvní zamestnanci — AESA — Prijímanie do zamestnania — Výberové konanie — Zapísanie žalobcu na rezervný zoznam — Vzatie späť pracovnej ponuky určenej žalobcovi — Zodpovednosť — Neexistencia protiprávneho konania AESA — Žaloba zjavne bez právneho základu“)	47
2019/C 131/55	Vec T-125/18: Uznesenie Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Associazione GranoSalus/Komisia („Žaloba o neplatnosť — Prípravky na ochranu rastlín — Účinná látka — Glyfozát — Obnovenie zápisu do prílohy k vykonávaciemu nariadeniu (EÚ) č. 540/2011 — Neexistencia priamej dotknutosti — Regulačný akt, ktorý si vyžaduje vykonávacie opatrenia — Neprípustnosť“).....	48
2019/C 131/56	Vec T-137/18: Uznesenie Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Chrome Hearts/EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Zobrazenie kríža) („Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky zobrazujúcej kríž — Zrušenie napadnutého rozhodnutia — Zánik predmetu konania — Zastavenie konania“)	48
2019/C 131/57	Vec T-224/18 RII: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — PV/Komisia („Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Verejná služba — Disciplinárne konanie — Vynulovanie mzdy — Zmena okolností — Neprípustnosť — Neexistencia nových skutočností“).....	49
2019/C 131/58	Vec T-258/18: Uznesenie Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Brunke/Komisia („Žaloba na nečinnosť — Lehota na podanie žaloby — Začiatok plynutia — Neexistencia výzvy konať — Druhá výzva konať — Zjavná neprípustnosť — Návrh deklaratórnej povahy — Návrh na vydanie príkazu — Zjavný nedostatok právomoci“) ...	50
2019/C 131/59	Vec T-376/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 8. februára 2019 — Front Polisario/Rada („Žaloba o neplatnosť — Medzinárodné dohody — Dohoda medzi Európskou úniou a Marokom o partnerstve v sektore rybolovu — Rozhodnutie, ktoré splnomocňuje na začatie rokovaní medzi Úniou a Marokom s cieľom zmeniť dohodu o partnerstve — Neexistencia priamej dotknutosti — Neprípustnosť“).....	50
2019/C 131/60	Vec T-429/18 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 13. februára 2019 — BRF a SHB Comercio e Industria de Alimentos/Komisia („Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Verejné zdravie — Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2018/700 — Zmena zoznamov prevádzkarní tretích krajín, z ktorých sa môžu dovážať určité výrobky živočíšneho pôvodu, pokiaľ ide o niektoré prevádzkarne z Brazílie — Neexistencia naliehavosti — Zváženie záujmov“).....	51
2019/C 131/61	Vec T-511/18: Žaloba podaná 4. februára 2019 — XH/Komisia.....	52
2019/C 131/62	Vec T-65/19: Žaloba podaná 5. februára 2019 — AI/ECDC.....	53
2019/C 131/63	Vec T-77/19: Žaloba podaná 9. februára 2019 — Alcar Aktiebolag/EUIPO — Alcar Holding (alcar.se).....	54
2019/C 131/64	Vec T-79/19: Žaloba podaná 12. februára 2019 — Lantmännen a Lantmännen Agroetanol/Komisia	55
2019/C 131/65	Vec T-101/19: Žaloba podaná 18. februára 2019 — Rezon/EUIPO (imot.bg).....	56

2019/C 131/66	Vec T-106/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Abarca/EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS).....	57
2019/C 131/67	Vec T-726/16: Uznesenie Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — VFP/Komisia	58
2019/C 131/68	Vec T-60/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 12. februára 2019 — Hangzhou Lezoo traveling equipment/EUIPO — Promotional Traders (GREEN HERMIT)	58
2019/C 131/69	Vec T-725/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 15. februára 2019 — Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (BRENT)	59

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2019/C 131/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 122, 1.4.2019

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 112, 25.3.2019

Ú. v. EÚ C 103, 18.3.2019

Ú. v. EÚ C 93, 11.3.2019

Ú. v. EÚ C 82, 4.3.2019

Ú. v. EÚ C 72, 25.2.2019

Ú. v. EÚ C 65, 18.2.2019

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SÚDNY DVOR

Zloženie sľubu nového člena Súdneho dvora

(2019/C 131/02)

P. Pikamäe, ktorý bol rozhodnutím zástupcov vlád členských štátov Európskej únie z 1. februára 2019⁽¹⁾ vymenovaný za generálneho advokáta Súdneho dvora na obdobie od 5. februára 2019 do 6. októbra 2024, zložil 6. februára 2019 sľub pred Súdnym dvorom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 32, 4.2.2019, s. 7.

Zloženie sľubu nového člena Súdneho dvora

(2019/C 131/03)

A. Kumin, ktorý bol rozhodnutím zástupcov vlád členských štátov Európskej únie zo 6. marca 2019 ⁽¹⁾ vymenovaný za sudcu Súdneho dvora na obdobie od 12. marca 2019 do 6. októbra 2024, zložil 20. marca 2019 sľub pred Súdny dvorom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 70, 12.3.2019, s. 32.

VŠEOBECNÝ SÚD

Zloženie sľubu nového člena Všeobecného súdu

(2019/C 131/04)

R. Frenco, ktorá bola rozhodnutím zástupcov vlád členských štátov Európskej únie zo 6. marca 2019 ⁽¹⁾ vymenovaná za sudkyňu Všeobecného súdu Európskej únie na obdobie od 11. marca 2019 do 31. augusta 2019, zložila 20. marca 2019 sľub pred Súdnym dvorom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 69, 11.3.2019, s. 50.

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 7. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Irlande) — Írsko) — Eugen Bogatu/Minister for Social Protection

(Vec C-322/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálne zabezpečenie — Nariadenie (ES) č. 883/2004 — Článok 67 — Žiadosť o rodinné dávky podaná osobou, ktorá v príslušnom členskom štáte prestala vykonávať činnosť ako zamestnanec, ale má v ňom naďalej svoje bydlisko — Nárok na rodinné dávky v prípade rodinných príslušníkov s bydliskom v inom členskom štáte — Podmienky oprávnenosti)

(2019/C 131/05)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court (Irlande)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Eugen Bogatu

Žalovaný: Minister for Social Protection

Výrok rozsudku

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, a najmä jeho článok 67 v spojení s jeho článkom 11 ods. 2, sa má vykladať v tom zmysle, že v takej situácii, o akú ide vo veci samej, nárok osoby na rodinné dávky v príslušnom členskom štáte nie je podmienený ani tým, aby táto osoba vykonávala v tomto členskom štáte činnosť ako zamestnanec, ani tým, aby jej uvedený členský štát vyplácal peňažnú dávku na základe alebo v dôsledku takejto činnosti.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 277, 21.8.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa — Lotyšsko) — Konanie začaté na návrh Sergejsa Buividsa

(Vec C-345/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spracovanie osobných údajov — Smernica 95/46/ES — Článok 3 — Pôsobnosť — Videozáznam policajtov zhotovený počas vykonávania procesných úkonov na policajnej stanici — Zverejnenie v internetovej databáze videí — Článok 9 — Spracovanie osobných údajov výlučne na žurnalistické účely — Pojem — Sloboda prejavu — Ochrana súkromia)

(2019/C 131/06)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākā tiesa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sergejs Buivids

za účasti: Datu valsts inspekcija

Výrok rozsudku

1. Článok 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov sa má vykladať v tom zmysle, že videozáznam policajtov zhotovený počas výpovede na policajnej stanici a zverejnenie takto zhotoveného videozáznamu v internetovej databáze videí, v ktorej môžu užívatelia nahrávať, sledovať a zdieľať tieto videozáznamy, patrí do pôsobnosti tejto smernice.
2. Článok 9 smernice 95/46 sa má vykladať v tom zmysle, že skutkové okolnosti, o ktoré ide vo veci samej, konkrétne videozáznam policajtov zhotovený počas výpovede na policajnej stanici a zverejnenie takto zhotoveného videozáznamu v internetovej databáze videí, v ktorej môžu užívatelia nahrávať, sledovať a zdieľať videozáznamy, môžu v zmysle tohto ustanovenia predstavovať spracovanie osobných údajov výlučne na žurnalistické účely, pokiaľ z uvedeného videozáznamu vyplýva, že jediným účelom uvedeného zhotovenia a zverejnenia bolo sprístupniť verejnosti informácie, názory alebo myšlienky, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 277, 21.8.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) zo 14. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechtshof Den Haag — Holandsko) — Staat der Nederlanden/Warner-Lambert Company LLC

(Vec C-423/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Humánne lieky — Smernica 2001/83/ES — Článok 11 — Generické lieky — Súhrnná charakteristika výrobku — Vylúčenie odkazov na uvádzanie indikácií alebo foriem dávkovania, ktoré boli v čase, keď bol generický liek uvedený na trh, ešte chránené právami z patentu)

(2019/C 131/07)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Gerechtshof Den Haag

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Staat der Nederlanden

Žalovaná: Warner-Lambert Company LLC

Výrok rozsudku

Článok 11 druhý odsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES zo 6. novembra 2001, ktorou sa ustanovuje zákonník Spoločenstva o humánných liekoch, zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2012/26/EÚ z 25. októbra 2012, sa má vykladať v tom zmysle, že ak v konaní o vydanie povolenia na uvedenie na trh, ako je konanie dotknuté vo veci samej, žiadateľ o vydanie povolenia na uvedenie na trh alebo držiteľ povolenia na uvedenie na trh pre generický liek predloží príslušnému orgánu príbalový leták alebo súhrn charakteristík výrobku, ktorý nezahŕňa uvedenie odkazu na indikácie alebo formy dávkovania, ktoré sú v okamihu, keď bol tento liek uvedený na trh, ešte chránené právami z patenty, predstavuje to žiadosť o zúženie rozsahu povolenia na uvedenie na trh dotknutého generického lieku.

(¹) Ú. v. EÚ C 318, 25.9.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 13. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Maďarsko) — Human Operator Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Vec C-434/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Harmonizácia daňových právnych predpisov — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) — Smernica 2006/112/ES — Odpočet DPH — Určenie zdaniteľnej osoby, ktorá je osobou povinnou platiť DPH — Uplatnenie odchyľujúceho sa opatrenia so spätnou účinnosťou — Zásada právnej istoty)

(2019/C 131/08)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Human Operator Zrt.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Výrok rozsudku

Právo Únie bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje uplatnenie opatrenia odchyľujúceho sa od článku 193 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmenenej smernicou Rady 2013/43/EÚ z 22. júla 2013, pred tým, ako bol akt Únie povolujúci uvedenú odchýlku oznámený členskému štátu, ktorý o ňu požiadal, hoci v uvedenom akte Únie nie je zmienka o nadobudnutí jeho účinnosti alebo o dátume začatia jeho uplatňovania, a to aj vtedy, keď uvedený členský štát vyjadril želanie, aby sa uvedená odchýlka uplatňovala so spätnou účinnosťou.

(¹) Ú. v. EÚ C 318, 25.9.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) zo 14. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof — Rakúsko) — Vetsch Int. Transporte GmbH

(Vec C-531/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Daň z pridanej hodnoty (DPH) — Smernica 2006/112/ES — Článok 143 ods. 1 písm. d) — Oslobodenie od DPH pri dovoze — Dovozy s následným premiestnením tovaru v rámci Spoločenstva — Následné dodanie tovaru v rámci Spoločenstva — Daňový podvod — Nepriznanie oslobodenia od dane — Podmienky)

(2019/C 131/09)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Vetsch Int. Transporte GmbH

za účasti: Zollamt Feldkirch Wolfurt

Výrok rozsudku

Článok 143 písm. d) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty a článok 143 ods. 1 písm. d) tejto smernice, zmenenej smernicou Rady 2009/69/EÚ z 25. júna 2009, sa majú vykladať v tom zmysle, že oslobodenie od dane z pridanej hodnoty pri dovoze uvedené v týchto ustanoveniach nemožno odmietnuť dovozcovi určenému alebo uznanému za osobu povinnú platiť túto daň v zmysle článku 201 smernice 2006/112 v situácii, ako je situácia dotknutá vo veci samej, v ktorej sa na jednej strane príjemca premiestnenia tovaru v rámci Spoločenstva nasledujúceho po tomto dovoze dopustí podvodu v súvislosti s transakciou uskutočnenou po tomto premiestnení, ktorý s uvedeným premiestnením nesúvisí, a na druhej strane nič nenasvedčuje tomu, že dovozca vedel alebo mal vedieť, že táto neskoršia transakcia bola súčasťou podvodu, ktorého sa dopustil príjemca.

(¹) Ú. v. EÚ C 412, 4.12.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 6. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden — Holandsko) — NK, správca konkurznej podstaty PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV a PI/BNP Paribas Fortis NV

(Vec C-535/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach — Nariadenia (ES) č. 44/2001 a (ES) č. 1346/2000 — Príslušné pôsobnosti — Konkurz vyhlásený v prípade súdneho exekútora — Žaloba podaná správcom konkurznej podstaty povereným správou a likvidáciou spoločnosti, na ktorú bol vyhlásený konkurz)

(2019/C 131/10)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: NK, správca konkurznej podstaty PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV a PI

Žalovaná: BNP Paribas Fortis NV

Výrok rozsudku

Článok 1 ods. 1 a článok 1 ods. 2 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že taká žaloba, o akú ide vo veci samej, ktorej predmetom je návrh na náhradu škody založený na deliktuálnej a kvázideliktuálnej zodpovednosti, ktorý podal správca v rámci konkurzného konania a ktorej výnos sa v prípade úspechu zahrnie do konkurznej podstaty, patrí pod pojem „občianske a obchodné veci“ v zmysle odseku 1 tohto ustanovenia, a preto patrí do vecnej pôsobnosti uvedeného nariadenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 412, 4.12.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 14. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Svea hovrätt — Švédsko) — Rebecka Jonsson/Société du Journal L'Est Républicain

(Vec C-554/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu — Nariadenie (ES) č. 861/2007 — Článok 16 — „Strana, ktorá nemala v konaní úspech“ — Tropy konania — Rozdelenie — Článok 19 — Procesné predpisy členských štátov)

(2019/C 131/11)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Svea hovrätt

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Rebecka Jonsson

Žalovaná: Sociétés du Journal L'Est Républicain

Výrok rozsudku

Článok 16 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej v prípade, ak má jedna zo strán v konaní iba čiastočný úspech, vnútroštátny súd môže nariadiť, že každá zo strán znáša vlastné trovy konania, alebo môže rozdeliť tieto trovy konania medzi tieto strany. V takom prípade je vnútroštátny súd v zásade aj naďalej oprávnený rozdeliť sumu uvedených trov, pričom vnútroštátne procesné pravidlá rozdelenia trov konania v cezhraničných konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu nesmú byť menej výhodné ako procesné pravidlá upravujúce obdobné situácie podliehajúce vnútroštátnemu právu a procesné požiadavky týkajúce sa rozdelenia týchto trov konania, tým, že by navrhovateľovi aj v prípade jeho úspechu v prevažnej časti sporu ukladali povinnosť znášať trovy konania alebo ich podstatnú časť, nesmú viesť k tomu, že by sa dotknuté osoby vzdali využitia tohto európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

(¹) Ú. v. EÚ C 402, 27.11.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) zo 14. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Nacional — Španielsko) — Nestrade SA/Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Vec C-562/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Trinásť smernica 86/560/EHS — Postup vrátenia dane z pridanej hodnoty (DPH) — Zásady ekvivalencie a efektivity — Podnik, ktorý nie je usadený v Európskej únii — Predchádzajúce právoplatné rozhodnutie o zamietnutí vrátenia DPH — Nesprávne identifikačné číslo pre DPH)

(2019/C 131/12)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Audiencia Nacional

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Nestrade SA

Žalovaní: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Výrok rozsudku

Ustanovenia trinásť smernice Rady 86/560/EHS zo 17. novembra 1986 o harmonizácii zákonov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — postup vrátenia dane z pridanej hodnoty osobám podliehajúcim zdaneniu, ktoré nesídlia na území spoločenstva, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby členský štát v rámci výkonu práva na vrátenie DPH časovo obmedzil možnosť opraviť chybné faktúry, napríklad opravou identifikačného čísla na účely DPH, ktoré pôvodne bolo uvedené na faktúre, za predpokladu, že sú dodržané zásady ekvivalencie a efektivity, čo musí overiť vnútroštátny súd.

(¹) Ú. v. EÚ C 437, 18.12.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Općinski Sud u Rijeci — Chorvátsko) — Anica Milivojević/Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Vec C-630/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Články 56 a 63 ZFEÚ — Slobodné poskytovanie služieb — Voľný pohyb kapitálu — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca neplatnosť zmlúv o úvere s medzinárodným prvkom uzatvorených s veriteľom bez povolenia — Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 — Článok 17 ods. 1 — Zmluva o úvere uzatvorená fyzickou osobou na účely poskytovania ubytovacích služieb v oblasti cestovného ruchu — Pojem „spotrebiteľ“ — Článok 24 bod 1 — Výlučná právomoc v oblasti vecných práv k nehnuteľnostiam — Žaloba na určenie neplatnosti zmluvy o úvere a na výmaz vkladu záložného práva z katastra nehnuteľností)

(2019/C 131/13)

Jazyk konania: chorvátčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Općinski Sud u Rijeci

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Anica Milivojević

Žalovaná: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Výrok rozsudku

1. Článok 56 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takej právnej úprave členského štátu, o akú ide vo veci samej, ktorá má predovšetkým za následok, že zmluvy o úvere a právne úkony založené na takých zmluvách, ktoré boli uzatvorené na území tohto členského štátu medzi dlžníkmi a veriteľmi so sídlom v inom členskom štáte, ktorí nie sú držiteľmi povolenia vydaného príslušnými orgánmi prvého členského štátu na účely vykonávania ich činnosti na jeho území, sú absolútne neplatné odo dňa ich uzatvorenia, a to aj vtedy, ak boli uzatvorené pred nadobudnutím účinnosti uvedenej právnej úpravy.
2. Článku 4 ods. 1 a článku 25 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach odporuje taká právna úprava členského štátu, o akú ide vo veci samej, ktorá v sporoch súvisiacich so zmluvami o úvere s medzinárodným prvkom, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, umožňuje dlžníkom podať proti veriteľom bez povolenia vydaného príslušnými orgánmi tohto členského štátu na vykonávanie ich činnosti na jeho území žalobu buď na súdoch štátu, na území ktorého majú títo veritelia sídlo, alebo na súdoch podľa miesta, kde majú dlžníci bydlisko alebo sídlo, a vyhradzuje právomoc rozhodovať o žalobe uvedených dlžníkov proti veriteľom len súdom štátu, na území ktorého majú títo dlžníci bydlisko, a to bez ohľadu na to, či sú spotrebiteľia alebo obchodníci.

3. Článok 17 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že dlžníka, ktorý uzatvoril zmluvu o úvere na účely vykonania renovačných prác na nehnuteľnosti, v ktorej má bydlisko, aby v nej mohol predovšetkým poskytovať ubytovacie služby v oblasti cestovného ruchu, nemožno považovať za „spotrebiteľa“ v zmysle tohto ustanovenia, ibaže by vzhľadom na kontext plnenia posudzovaného ako celok, pre ktoré sa táto zmluva uzatvorila, mala táto zmluva takú malú spojitosť s touto podnikateľskou činnosťou, že by bolo úplne zjavné, že táto zmluva sleduje primárne súkromné účely, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
4. Článok 24 bod 1 prvý pododsek nariadenia č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že žaloba na výmaz vkladu hypotekárneho záložného práva z katastra nehnuteľnosti je žalobou, ktorej „predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti“ v zmysle tohto ustanovenia, avšak pod tento pojem nespadá žaloba na určenie neplatnosti zmluvy o úvere a notárskej zápisnice o zriadení hypotekárneho záložného práva na zabezpečenie pohľadávky vyplývajúcej z tejto zmluvy.

(¹) Ú. v. EÚ C 22, 22.1.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) zo 14. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato — Taliansko) — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa/Comune di Tarvisio

(Vec C-710/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verejné zákazky na práce — Smernica 2004/18/ES — Článok 48 ods. 3 — Posúdenie a overenie technických schopností hospodárskych subjektov — Vnútroštátne ustanovenie, ktoré nemožno považovať za prebratie smernice 2004/18 — Neexistencia priameho a nepodmieneného odkazu na právo Únie — Neexistencia žiadosti založenej na nepochybnom cezhraničnom záujme — Nepripustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania)

(2019/C 131/14)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Žalovaný: Comune di Tarvisio

za účasti: Incos Srl, RTI — Idrotermica F.lli Soldera, Gabriele Indovina

Výrok rozsudku

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) rozhodnutím z 28. septembra 2017, je neprípustný.

(¹) Ú. v. EÚ C 112, 26.3.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 7. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Catalunya — Španielsko) — Carlos Escribano Vindel/Ministerio de Justicia

(Vec C-49/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Opatrenia na sprísnenie rozpočtovej disciplíny — Zníženie plátov vo vnútroštátnej verejnej správe — Podmienky — Rozdielny dosah — Sociálna politika — Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani — Smernica 2000/78/ES — Článok 2 ods. 1 a článok 2 ods. 2 písm. b) — Charta základných práv Európskej únie — Článok 21 — Nezávislosť sudcov — Článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ)

(2019/C 131/15)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Carlos Escribano Vindel

Žalovaný: Ministerio de Justicia

Výrok rozsudku

1. Článok 21 Charty základných práv Európskej únie, ako aj článok 2 ods. 1 a článok 2 ods. 2 písm. b) smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, sa majú vykladať v tom zmysle, že s výhradou overení, ktoré prináleží vykonať všeobecnému súdu, im neodporuje vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, ktorá v rámci všeobecných opatrení na zníženie plátov spojených s požiadavkami týkajúcimi sa zníženia nadmerného rozpočtového deficitu stanovila rôzne percentuálne zníženia základných plátov funkčne zaradených sudcov a ich príplatkov, čo podľa vnútroštátneho súdu viedlo k tomu, že platy funkčne zaradených sudcov patriacich do dvoch platových tried pre nižšie kategórie funkčne zaradených sudcov boli znížené percentuálne podstatne viac ako platy funkčne zaradených sudcov patriacich do platovej triedy pre vyššiu kategóriu uvedených sudcov, zatiaľ čo prví uvedení sudcovia dostávajú nižšie platy, sú väčšinou mladší a majú vo všeobecnosti menej odpracovaných rokov ako poslední uvedení sudcovia.
2. Článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že zásada nezávislosti sudcov nebráni tomu, aby sa voči žalobcovi vo veci samej uplatnila vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, ktorá bez ohľadu na povahu vykonávaných funkcií, počet odpracovaných rokov alebo na dôležitosť plnených úloh v rámci všeobecných opatrení na zníženie plátov spojených s požiadavkami týkajúcimi sa zníženia nadmerného rozpočtového deficitu stanovila rôzne percentuálne zníženia základných plátov funkčne zaradených sudcov a ich príplatkov, čo podľa vnútroštátneho súdu viedlo k tomu, že platy funkčne zaradených sudcov patriacich do dvoch platových tried pre nižšie kategórie funkčne zaradených sudcov boli znížené percentuálne podstatne viac ako platy funkčne zaradených sudcov patriacich do platovej triedy pre vyššiu kategóriu uvedených sudcov, zatiaľ čo prví uvedení sudcovia dostávajú nižšie platy ako poslední uvedení sudcovia, pokiaľ je výška platu, ktorý žalobca dostáva na základe zníženia platu, o ktorý ide vo veci samej, primeraná dôležitosti funkcií, ktoré vykonáva, a zaručuje tak nezávislosť jeho rozhodovania, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 152, 30.4.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Labour Court, Ireland — Írsko) — Tomás Horgan, Claire Keegan/Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General

(Vec C-154/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani — Smernica 2000/78/ES — Článok 2 ods. 2 písm. b) — Nepriama diskriminácia z dôvodu veku — Novoprijatí učitelia — Dátum prijatia do zamestnania — Platová tabuľka a zaradenie do platových stupňov pri nástupe do zamestnania, ktoré sú menej výhodné v porovnaní s tými, ktoré sa uplatňujú na už zamestnaných učiteľov)

(2019/C 131/16)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Labour Court, Írsko

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Tomás Horgan, Claire Keegan

Žalovaní: Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General

Výrok rozsudku

Článok 2 ods. 2 písm. b) smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, sa má vykladať v tom zmysle, že opatrenie, o ktoré ide vo veci samej, ktoré od určitého dátumu stanovuje pri prijatí nových učiteľov do zamestnania uplatnenie platových tabuliek a zaradenie do platových stupňov, ktoré sú menej výhodné než tie, ktoré boli uplatnené podľa pravidiel predchádzajúcich tomuto opatreniu na učiteľov prijatých do zamestnania pred týmto dátumom, nepredstavuje v zmysle tohto ustanovenia nepriamu diskrimináciu na základe veku.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 166, 14.5.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 13. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeidsrechtbank Gent — Belgicko) — Ronny Rohart/Federale Pensioendienst

(Vec C-179/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálne zabezpečenie — Práva na dôchodok podľa vnútroštátneho dôchodkového systému zamestnancov — Odmietnutie zohľadniť obdobie povinnej vojenskej služby, ktorú úradník Európskej únie vykonal po nástupe do služby Únie — Zásada lojálnej spolupráce)

(2019/C 131/17)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Arbeidsrechtbank Gent

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Ronny Rohart

Žalovaný: Federale Pensioendienst

Výrok rozsudku

Článok 4 ods. 3 ZEÚ v spojení so Služobným poriadkom úradníkov Európskej únie zavedeným nariadením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 z 29. februára 1968, ktorým sa ustanovuje Služobný poriadok úradníkov a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev [a zavádzajú osobitné opatrenia dočasne uplatniteľné na úradníkov Komisie — neoficiálny preklad], zmeneným nariadením Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 z 22. marca 2004, sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právna úprava členského štátu, o akú ide vo veci samej, podľa ktorej pri stanovení práv na dôchodok pracovníka, ktorý bol v tomto členskom štáte zamestnaný predtým, ako sa stal úradníkom Európskej únie, a počas svojho pôsobenia ako úradník Únie vykonal povinnú vojenskú službu v danom členskom štáte, sa tomuto pracovníkovi neuzná obdobie výkonu vojenskej služby ako skutočný výkon práce zamestnanca, pričom by na toto uznanie mal právo, ak by v čase, keď bol povolaný do vojenskej služby, alebo v období aspoň jedného roka v priebehu troch rokov nasledujúcich po výkone vojenskej služby vykonával zamestnanie spadajúce do vnútroštátneho dôchodkového systému.

(¹) Ú. v. EÚ C 182, 28.5.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) zo 7. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Oldenburg — Nemecko) — NK

(Vec C-231/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Preprava — Cestná doprava — Nariadenie (ES) č. 561/2006 — Nariadenie (EÚ) č. 165/2014 — Povinnosť používať tachograf — Výnimka pre vozidlá, ktoré sa používajú na prepravu živých zvierat z fariem na miestne trhy a späť alebo z trhov do miestnych bitúnkov)

(2019/C 131/18)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Oldenburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

NK

za účasti: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Výrok rozsudku

Pojem „miestne trhy“ uvedený v článku 13 ods. 1 písm. p) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85, zmeneného nariadením

Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 165/2014 zo 4. februára 2014, sa má vykladať v tom zmysle, že nemôže označovať ani transakciu vykonanú medzi veľkoobchodníkom s dobytkom a poľnohospodárskym prevádzkovateľom, ani samotného veľkoobchodníka s dobytkom, takže výnimku uvedenú v tomto ustanovení nemožno rozšíriť na vozidlá, ktoré prevážajú živé zvieratá priamo z fariem na miestne bitúnky.

(¹) Ú. v. EÚ C 221, 25.6.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 12. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Amsterdam — Holandsko) — Vykonanie európskeho zatykača vydaného na TC

(Vec C-492/18 PPU) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Justičná spolupráca v trestných veciach — Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV — Európsky zatykač — Článok 12 — Držanie osoby vo väzbe — Článok 17 — Lehoty na prijatie rozhodnutia o vykonaní európskeho zatykača — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje prerušenie výkonu väzby ex officio 90 dní po zatknutí — Konformný výklad — Pozastavenie plynutia lehôt — Charta základných práv Európskej únie — Článok 6 — Právo na slobodu a bezpečnosť — Výklady odkláňajúce sa od vnútroštátnej právnej úpravy — Jasnosť a predvídateľnosť)

(2019/C 131/19)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Amsterdam

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

TC

Výrok rozsudku

Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takému vnútroštátnemu ustanoveniu, o aké ide vo veci samej, ktoré stanovuje všeobecnú a bezpodmienečnú povinnosť prepustenia na slobodu vyžiadanej osoby, ktorá bola zatknutá na základe európskeho zatykača, a to v okamihu, keď uplynie lehota 90 dní od jej zatknutia, pokiaľ existuje veľmi vážne riziko úteku tejto osoby, ktoré nemožno znížiť na prijateľnú úroveň uložením primeraných opatrení.

Článok 6 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave umožňujúcej ponechanie vyžiadanej osoby vo väzbe nad rámec tejto lehoty 90 dní na základe takého výkladu tohto vnútroštátneho ustanovenia, podľa ktorého sa plynutie uvedenej lehoty pozastavuje v prípade, keď vykonávajúci súdny orgán rozhodne, že sa buď obráti na Súdny dvor Európskej únie s návrhom na začatie prejudiciálneho konania, alebo že počká na odpoveď na návrh na začatie prejudiciálneho konania predložený iným vykonávajúcim súdnym orgánom, alebo tiež keď rozhodne, že odloží rozhodnutie o odovzdaní z dôvodu, že vo vydávajúcim členskom štáte by mohlo existovať skutočné riziko neľudských alebo ponižujúcich podmienok pri pozbavení osobnej slobody, keďže táto judikatúra nezabezpečuje súlad uvedeného vnútroštátneho ustanovenia s rámcovým rozhodnutím 2002/584 a obsahuje rozdiely, ktoré by mohli viesť k rôznym dĺžkam ponechania dotknutej osoby vo väzbe.

(¹) Ú. v. EÚ C 381, 22.10.2018.

Odvolanie podané 11. septembra 2018: Felismino Pereira proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 13. júla 2018 vo veci T-606/16, Pereira/Komisia

(Vec C-571/18 P)

(2019/C 131/20)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: Felismino Pereira (v zastúpení: N. de Montigny, avocate)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Uznesením z 14. februára 2019 Súdny dvor (siedma komora) zamietol odvolanie ako zjavne neprístupné.

Odvolanie podané 11. septembra 2018: Petrus Kerstens proti uzneseniu Všeobecného súdu (prvá komora) z 26. júna 2018 vo veci T-757/17, Kerstens/Komisia

(Vec C-577/18 P)

(2019/C 131/21)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: Petrus Kerstens (v zastúpení: C. Mourato, avocat)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Uznesením z 22. januára 2019 Súdny dvor (šiesta komora) odvolanie zamietol.

Odvolanie podané 27. októbra 2018 Adis Higiene, S.L. proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 10. augusta 2018 vo veci T-309/18, Adis Higiene/EUIPO — Farecla Products (G3 Extra Plus)

(Vec C-669/18 P)

(2019/C 131/22)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Adis Higiene, S.L. (v zastúpení: M. J. Sanmartín Sanmartín, abogada)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Uznesením z 27. februára 2019, Súdny dvor (šiesta komora) zamietol odvolanie a určil, že Adis Higiene, S.L. znáša vlastné trovy konania.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 9. novembra 2018 —
Ascopiave SpA a i./Ministero dello Sviluppo Economico a i.**

(Vec C-711/18)

(2019/C 131/23)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Ascopiave SpA, Bim Belluno Infrastrutture SpA, Centria Srl, Retipiù Srl, Pasubio Distribuzione Gas Srl — Unipersonale, Pasubio Group SpA, Unigas Distribuzione Srl

Žalovaní: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero per gli Affari Regionali e le Autonomie

Prejudiciálna otázka

Umožňuje právo Európskej únie a najmä spoločné pravidlá pre vnútorný trh s elektrinou a zemným plynom a zásady právnej istoty a legitímnej dôvery retroaktívne uplatnenie kritérií pre určenie výšky náhrad, ktoré sa majú zaplatiť bývalým koncesionárom, čo má dopad na predchádzajúce zmluvné vzťahy, keďže takéto uplatnenie je aj s vzhľadom na zásadu proporcionality odôvodnené nutnosťou obrany iných verejných záujmov európskeho významu súvisiacich s potrebou umožniť vyššiu úroveň ochrany konkurenčnej štruktúry referenčného trhu, spolu s väčšou ochranou služieb, ktoré by mohli nepriamo podliehať účinkom prípadného zvýšenia súm, ktoré sa majú zaplatiť bývalým koncesionárom?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Maďarsko) 3. decembra 2018 — Ryanair Designated Activity Company/Országos Rendőr-főkapitányság**

(Vec C-754/18)

(2019/C 131/24)

Jazyk konania: Maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ryanair Designated Activity Company

Žalovaný: Országos Rendőr-főkapitányság

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 5 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, ⁽¹⁾ ktorý sa týka práva vstupu, vykladať v tom zmysle, že na účely uvedenej smernice tak vlastnenie platného pobytového preukazu uvedeného v článku 10 tejto smernice, ako aj vlastnenie preukazu o trvalom pobyte, ktorý je uvedený v jej článku 20, oslobodzujú rodinného príslušníka od vízovej povinnosti v okamihu vstupu na územie členského štátu?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku, má sa článok 5 smernice 2004/38 a odsek 2 tohto článku vykladať tým istým spôsobom v situácii, keď osoba, ktorá je rodinným príslušníkom občana Únie a ktorá nemá štátnu príslušnosť iného členského štátu, získala právo na trvalý pobyt v Spojenom kráľovstve a tento štát jej vydal preukaz o trvalom pobyte? Inak povedané, oslobodzuje vlastnenie preukazu o trvalom pobyte uvedeného v článku 20 citovanej smernice, vydaného Spojeným kráľovstvom, toho, kto disponuje týmto preukazom, od povinnosti získať vízum bez ohľadu na to, že na uvedený štát sa neuplatní ani nariadenie Rady (ES) č. 539/2001 z 15. marca 2001 uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti, spomenuté v článku 5 ods. 2 smernice 2004/38, ani nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc)?
3. V prípade kladnej odpovede na prvú a druhú prejudiciálnu otázku, má sa vlastnenie pobytového preukazu vydaného v súlade s článkom 20 smernice 2004/38 považovať samo osebe za dostatočný dôkaz o tom, že držiteľ tohto preukazu je rodinným príslušníkom občana Únie a bez toho, aby bolo potrebné akékoľvek ďalšie overenie alebo osvedčenie, je držiteľ tohto preukazu oprávnený — ako rodinný príslušník — vstúpiť na územie iného členského štátu a je oslobodený od vízovej povinnosti na základe článku 5 ods. 2 uvedenej smernice?
4. V prípade, ak Súdny dvor odpovie na tretiu prejudiciálnu otázku záporne, má sa článok 26 ods. 1 písm. b) a článok 26 ods. 2 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, vykladať v tom zmysle, že letecký dopravca musí okrem kontroly cestovných dokladov tiež skontrolovať, či je cestujúci, ktorý chce cestovať s preukazom o trvalom pobyte uvedeným v článku 20 smernice 2004/38, v okamihu vstupu skutočne rodinným príslušníkom občana Únie?
5. V prípade, ak Súdny dvor odpovie na štvrtú prejudiciálnu otázku kladne,
 - i) pokiaľ letecký dopravca nemôže zistiť, či je cestujúci, ktorý chce cestovať s preukazom o trvalom pobyte uvedeným v článku 20 smernice 2004/38, v okamihu vstupu skutočne rodinným príslušníkom občana Únie, je tento dopravca povinný odoprieť uvedenej osobe vstup na palubu lietadla a odmietnuť prepraviť ju do iného členského štátu?
 - ii) pokiaľ letecký dopravca nepreverí túto okolnosť alebo neodmietne prepraviť cestujúceho, ktorý nie je schopný preukázať, že je rodinným príslušníkom — ale ktorý má preukaz o trvalom pobyte —, možno tomuto dopravcovi uložiť z tohto dôvodu pokutu na základe článku 26 ods. 2 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 158, 2004, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46.

**Odvolanie podané 5. decembra 2018: Wallapop, S.L. proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora)
z 3. októbra 2018 vo veci T-186/17, Unipreus/EUIPO — Wallapop (wallapop)**

(Vec C-763/18 P)

(2019/C 131/25)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolaateľka: Wallapop, S.L. (v zastúpení: D. Sarmiento Ramírez-Escudero a N. Porxas Roig, abogados)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo a Unipreus, S.L.

Návrhy odvolateľky

Odvolaateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok z dôvodov uvedených v jedinom odvolacom dôvode a určil, že sporné služby nie sú podobné,
- uložil spoločnosti Unipreus povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli spoločnosti Wallapop v konaní na prvom stupni a v tomto konaní pred Súdnym dvorom.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

Wallapop, S.L. podáva odvolanie proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 3. októbra 2018 vo veci T-186/17⁽¹⁾ týkajúceho sa námietkového konania, ktoré bolo začaté na návrh spoločnosti Unipreus, S.L. proti prihláške obrazovej ochranej známky Európskej únie č. 13 268 941, ktorú podala Wallapop, S.L.

Na podporu svojho odvolania uvádza odvolateľka jediný dôvod založený na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochranej známke Spoločenstva⁽²⁾ [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochranej známke Európskej únie] a na nedodržaní judikatúry týkajúcej sa výkladu podobnosti služieb.

Odvolaateľka konkrétne uvádza, že Všeobecný súd nesprávne uplatnil judikatúrou stanovené kritériá na vymedzenie podobnosti, pokiaľ ide o uplatňovanie medzi ochrannými známkami, najmä z dôvodu, že nezohľadnil pojem „uvádzanie na trh“ a služby, ktoré bežne poskytuje internetové trhovisko v súlade so svojím vymedzením v zákonoch a judikatúre, teda služby sprostredkovateľské, a nie naopak služby uvádzania na trh či služby podobné.

Toto nesprávne posúdenie Všeobecného súdu sa odráža v analýze podobnosti dotknutých služieb, ktorú v rozsudku vykonáva a pri ktorej uplatňuje kritériá stanovené v judikatúre na tento účel (ako sú povaha, spôsoby distribúcie, určenie a vnímanie alebo konkurencia a komplementárnosť medzi službami).

⁽¹⁾ Rozsudok z 3. októbra 2018, Unipreus/EUIPO — Wallapop (wallapop) (T-186/17, nezverejnený, EU:T:2018:640).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Nemecko)
28. decembra 2018 — Landkreis Südliche Weinstraße/PF a i.**

(Vec C-830/18)

(2019/C 131/26)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: Landkreis Südliche Weinstraße

Odporcovia v odvolacom konaní: PF a i.

Za účasti: Vertreter des öffentlichen Interesses

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 7 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že predpis vnútroštátneho práva, ktorý obmedzuje povinnosť vnútroštátnych územných samosprávnych celkov (okresov) prepraviť žiakov na obyvateľov vyššieho spolkového štátu (spolková krajina), má nepriamy diskriminačný účinok, aj keď na základe skutkových okolností je isté, že podmienkou bydliska sú z plnenia vylúčení prevažne obyvatelia zvyšného územia členského štátu?

V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

2. Predstavuje účinná organizácia školstva naliehavý dôvod všeobecného záujmu, ktorý môže odôvodniť nepriamu diskrimináciu?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 141, 2011, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Timișoara (Rumunsko) 24. decembra
2018 — SC Terracult SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația
Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de
Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de
Soluționare a Contestațiilor**

(Vec C-835/18)

(2019/C 131/27)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Timișoara

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaateľka: SC Terracult SRL

Odporcovia: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Prejudiciálna otázka

Bránia smernica o DPH⁽¹⁾ a tiež zásady daňovej neutrality, efektivity a proporcionality, za okolností, aké nastali vo veci samej, správnej praxi a/alebo výkladu ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré neumožňujú úpravu určitých faktúr a v dôsledku toho ani zaradenie upravených faktúr do daňového priznania k DPH za obdobie, v ktorom sa daná úprava vykonala, a to v súvislosti s transakciami realizovanými v období, ktoré bolo predmetom daňovej kontroly, v dôsledku ktorej vydali daňové orgány právoplatné rozhodnutie o vyrubení dane, v prípade, že po vydaní predmetného rozhodnutia sa objavia dodatočné údaje a informácie, ktoré by viedli k uplatneniu odlišného daňového režimu?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. L 347, 2006, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București (Rumunsko) 3. januára 2019 — SC Mitliv Exim SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Vec C-9/19)

(2019/C 131/28)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul București

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: SC Mitliv Exim SRL

Žalovaní: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Prejudiciálne otázky

1. Bránia ustanovenia článkov 2 a 273 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty⁽¹⁾, článku 50 Charty základných práv Európskej únie a článku 325 ZFEÚ vo vzťahu k okolnostiam, aké nastali vo veci samej, vnútroštátnej právnej úprave, akú predstavujú právne predpisy, ktoré sú predmetom veci samej, na základe ktorej môžu súčasne nastať tieto situácie:

— zaplatenie sumy zodpovedajúcej náhrade škody spôsobenej trestnou činnosťou, ktorá sa stanovila v priebehu predbežného vyšetrovania na základe iného titulu ako rozhodnutie o daňovom dlhu,

- vykonanie ďalšej daňovej kontroly, a to súbežne s trestným konaním, v ktorom bol platiteľ dane obžalovaný vo veci spáchania trestného činu skrátenia dane, na základe ktorej sa mu uložili dodatočné daňové povinnosti, jednak pokiaľ ide o zdaňovacie obdobie, za ktoré už zaplatil, jednak vo vzťahu k príslušnej sume, ktorú odviezol v prospech štátnych orgánov v priebehu predbežného vyšetrovania, a to v prípade, keď sa rozhodovanie správnych orgánov o odvolaní podanom proti aktom vydaným na základe uskutočnenej daňovej kontroly prerušilo až do skončenia trestného stíhania,
- vydanie prvostupňového odsudzujúceho rozsudku v trestnom konaní, ktorým sa obžalovaný odsúdil, okrem iného, na zaplatenie celej sumy, o ktorej sa v priebehu predbežného vyšetrovania rozhodlo, že ju dlhujú všetci obvinení, a to na základe spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti, napriek tomu, že dotknutému platiteľovi dane sa pripísala zodpovednosť iba za časť dlhovanej sumy, ktorú už aj zaplatil, a v akom rozsahu je kumulácia všetkých uvedených situácií vo vzťahu k dotknutému platiteľovi dane neprimeraná?
2. Umožňujú zásady práva Únie vo všeobecnosti, konkrétne zásada *ne bis in idem*, za okolností, aké nastali vo veci samej a aj z hľadiska zabezpečenia riadneho výberu finančných záväzkov voči štátu a potlačania daňových podvodov, postup štátnych orgánov spočívajúci v tom, že z daňového hľadiska nezohľadnia platbu realizovanú pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutí o uložení správnych a trestných sankcií, pričom daná platba pokrýva časť daňového dlhu dotknutého platiteľa dane?
3. Má sa právo Európskej únie, s ohľadom na odpovede na prejudiciálne otázky uvedené v bodoch 1 a 2 vyššie, vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá nepovažuje za rovnocenný s výberom dane v rozpore s právom Únie... taký prípad, keď platiteľ dane nahradil škodu vyplývajúcu z trestnej činnosti v priebehu predbežného vyšetrovania, a to s cieľom dosiahnuť zníženie trestu až o polovicu, pričom na predmetnú úhradu neexistoval právny titul vyplývajúci zo zodpovedajúceho rozhodnutia príslušného daňového orgánu o daňovom dlhu alebo z právoplatného trestného rozsudku, zatiaľ čo však daňové orgány rozhodli na základe daňovej kontroly o uložení dodatočnej daňovej povinnosti dotknutému platiteľovi, a to jednak pokiaľ ide o zdaňovacie obdobie, za ktoré už zaplatil, jednak vo vzťahu k príslušnej sume, ktorú odviezol v prospech štátnych orgánov, pričom túto daň prijal štát bezdôvodne, pokiaľ ide o obdobie od okamihu jej zaplatenia až po vyrubenie daňovej povinnosti na základe príslušného rozhodnutia o daňovom dlhu alebo právoplatného trestného rozsudku?

(¹) Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 18. januára 2019 —
AT/Pensionsversicherungsanstalt**

(Vec C-32/19)

(2019/C 131/29)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: AT

Žalovaný: Pensionsversicherungsanstalt

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 17 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES ⁽¹⁾ z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (ďalej len „smernica o občanoch Únie“ alebo „smernica o voľnom pohybe osôb“) vykladať v tom zmysle, že zamestnanci, ktorí v čase, keď prestali pracovať, dosiahli vek stanovený zákonom členského štátu, v ktorom pracovali, na vznik nároku na starobný dôchodok, museli vykonávať svoju zárobkovú činnosť najmenej počas posledných 12 mesiacov a najmenej tri roky sa museli nepretržite zdržiavať v štáte zamestnania na to, aby nadobudli právo na trvalý pobyt pred uplynutím päťročného obdobia?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

Patrí zamestnancom podľa článku 17 ods. 1 písm. a) prvého prípadu smernice o občanoch Únie právo trvalého pobytu, ak zárobkovú činnosť v inom členskom štáte začnú vykonávať v čase, kedy možno počítať s tým, že pred dosiahnutím zákonného dôchodkového veku budú môcť svoju zárobkovú činnosť vykonávať iba relatívne krátko a pre nízke príjmy budú po skončení zárobkovej činnosti v každom prípade odkázaní na dávky sociálnej pomoci hostiteľského členského štátu?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 158, 2004, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg
(Nemecko) 25. januára 2019 — HA/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst**

(Vec C-47/19)

(2019/C 131/30)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: HA

Žalovaný: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Prejudiciálne otázky

1. Zahŕňa pojem školské alebo univerzitné vzdelávanie (vyučovanie) v článku 132 ods. 1 písm. i) a j) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽¹⁾ (ďalej len „smernica o DPH“) aj kurz surfovania a plachtenia? Je postačujúce, ak takýto kurz ponúka aspoň jedna škola alebo univerzita členského štátu?
2. Je na účely školského alebo univerzitného vzdelávania (vyučovania) v zmysle článku 132 ods. 1 písm. i) a j) smernice o DPH potrebné, aby bolo vyučovanie známkové alebo postačuje, ak je kurz surfovania alebo plachtenia realizovaný v rámci podujatia organizovaného školou alebo univerzitou, napríklad v rámci triedneho výletu?

3. Môže uznanie školy surfovania a plachtenia za subjekt s podobnými cieľmi v zmysle článku 132 ods. 1 písm. i) smernice o DPH vyplývať z ustanovení právnych predpisov o školách a univerzitách, podľa ktorých aj externé kurzy surfovania a plachtenia sú súčasťou telesnej výchovy alebo univerzitného vzdelávania učiteľov telesnej výchovy so známokovaním alebo s iným dôkazom o absolvovaní a/alebo zo všeobecného záujmu na pestovaní športu? Je na účely tohto uznania potrebné, aby škola alebo univerzita priamo alebo nepriamo hradila náklady na kurzy?
4. Predstavujú kurzy surfovania alebo plachtenia v rámci triedneho výletu poskytovanie služieb úzko súvisiace s ochranou detí a mládeže v zmysle článku 132 ods. 1 písm. h) smernice o DPH? Ak áno, je k tomu potrebné, aby táto ochrana trvala určitú dobu?
5. Vyžaduje formulácia „poskytovanie školského alebo univerzitného vyučovania súkromne učiteľmi“, použitá v článku 132 ods. 1 písm. j) smernice o DPH, aby zdaniteľná osoba poskytovala vyučovanie osobne?

(¹) Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené kráľovstvo)
1. februára 2019 — Kaplan International colleges UK Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and
Customs**

(Vec C-77/19)

(2019/C 131/31)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Kaplan International colleges UK Ltd

Žalovaný: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prejudiciálne otázky

1. Aká je územná pôsobnosť oslobodenia od dane podľa článku 132 ods. 1 písm. f) smernice Rady 2006/112/ES (¹)? Predovšetkým, i) vzťahuje sa toto oslobodenie od dane na skupinu zdieľajúcu náklady, ktorá je usadená v členskom štáte inom ako je členský štát alebo členské štáty členov skupiny zdieľajúcej náklady? Ak áno, ii) vzťahuje sa aj na skupiny zdieľajúce náklady, ktoré sú usadené mimo EÚ?
2. Ak sa oslobodenie od dane pre skupiny zdieľajúce náklady v zásade môže uplatňovať na subjekty usadené v inom členskom štáte ako je členský štát jedného alebo viacerých členov skupiny zdieľajúcej náklady, a aj na skupinu zdieľajúcu náklady usadenú mimo EÚ, ako sa má uplatňovať kritérium, že oslobodenie od dane nemá spôsobiť narušenie hospodárskej súťaže? Predovšetkým,
 - a) týka sa toto kritérium potenciálneho narušenia, ktoré ovplyvní iných príjemcov podobných služieb, ktorí nie sú členmi skupiny zdieľajúcej náklady, alebo sa týka len potenciálnych narušení, ktoré ovplyvnia potenciálnych alternatívnych poskytovateľov poskytujúcich služby členom skupiny zdieľajúcej náklady?

- b) Ak sa toto kritérium týka len iných príjemcov, môže existovať reálna možnosť narušenia, ak iní príjemcovia, ktorí nie sú členmi skupiny zdieľajúcej náklady, sa môžu buď uchádzať o členstvo v predmetnej skupine zdieľajúcej náklady, alebo môžu vytvoriť vlastnú skupinu zdieľajúcu náklady, aby získali podobné služby alebo využili podobné úspory na DPH inými metódami (napríklad zriadením pobočky v predmetnom členskom štáte alebo treťom štáte)[?]
- c) Ak sa toto kritérium týka len iných poskytovateľov, posudzuje sa reálna možnosť narušenia na základe určenia, či si skupina zdieľajúca náklady s určitou údržbou svojich členov ako zákazníkov, bez ohľadu na dostupnosť oslobodenia od DPH — a má sa preto posudzovať vzhľadom na prístup alternatívnych poskytovateľov na vnútroštátny trh, na ktorom sú členovia skupiny zdieľajúcej náklady usadení? Ak áno, je podstatné, či si skupina zdieľajúca náklady s určitou údržbou svojich členov ako zákazníkov, pretože sú súčasťou tej istej skupiny spoločností[?]
- d) Malo by sa potenciálne narušenie posudzovať na vnútroštátnej úrovni vo vzťahu k alternatívnym poskytovateľom v tretej krajine, v ktorej je skupina zdieľajúca náklady usadená?
- e) Má daňový orgán v EÚ, ktorý vykonáva smernicu o DPH, znášať dôkazné bremeno pri stanovovaní pravdepodobnosti vzniku narušenia?
- f) Je potrebné, aby si daňový orgán v EÚ nechal vypracovať špecifický znalecký posudok trhu v treťom štáte, v ktorom je usadená skupina zdieľajúca náklady?
- g) Môže existencia reálnej možnosti narušenia byť stanovená na základe identifikácie komerčného trhu v treťom štáte?
3. Môže sa oslobodenie od dane pre skupiny zdieľajúce náklady uplatňovať aj v prípade tejto veci, ak sú členovia skupiny zdieľajúcej náklady vzájomne prepojení ekonomickými, finančnými alebo organizačnými väzbami?
4. Môže sa oslobodenie od dane pre skupiny zdieľajúce náklady uplatňovať aj v prípade, ak členovia vytvorili skupinu na účely DPH, ktorá je jednou zdaniteľnou osobou? Je podstatné, či je KIC, zastupujúci člen, ktorému sa (vzhľadom na vnútroštátne právne predpisy) poskytujú služby, člen skupiny zdieľajúcej náklady? Ak je to podstatné, odstráni sa tento rozdiel vnútroštátnym právnym predpisom stanovujúcim, že zastupujúci člen má vlastnosti a postavenie členov skupiny zdieľajúcej náklady na účely uplatňovania oslobodenia od dane pre skupiny zdieľajúcej náklady?

(¹) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

Odvolanie podané 1. februára 2019: Litovská republika proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 22. novembra 2018 vo veci T-508/15, Litovská republika/Európska komisia

(Vec C-79/19 P)

(2019/C 131/32)

Jazyk konania: litovčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Litovská republika (v zastúpení: R. Krasuckaitė)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-508/15 (¹) (ďalej len „napadnutý rozsudok“) v rozsahu, v akom Všeobecný súd zamietol žalobu o neplatnosť vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2015/1119 z 22. júna 2015,

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2015/1119 z 22. júna 2015 ⁽²⁾ alebo vec, v ktorej bol vydaný rozsudok napadnutý odvolaním, vrátil na ďalšie konanie Všeobecnému súdu,
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Litovská republika sa domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu vo veci T-508/15 na nasledujúcom právnom základe:

1. Všeobecný súd sa v bode 83 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že výnimka stanovená v článku 33m ods. 1 nariadenia č. 1257/1999 ⁽³⁾ sa týka len veku osôb odovzdávajúcich poľnohospodársky podnik, keďže toto ustanovenie sa zjavne týka kvóty na mlieko ako dôkazu obchodnej poľnohospodárskej činnosti.
2. Všeobecný súd takisto skeslil skutkové okolnosti v bodoch 74 až 79 napadnutého rozsudku, keď rozhodol, že vláda Litovskej republiky nepredložila dostatočné dôkazy o tom, že ak bola poľnohospodárovi pridelená kvóta na mlieko, znamená to, že vykonáva obchodnú poľnohospodársku činnosť, čo v zásade nezodpovedá dokumentom v spise, ktoré mu boli predložené.

⁽¹⁾ Rozsudok Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 22. novembra 2018, Litovská republika/Európska komisia, T-508/15 (EU:T:2018:828).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 182, 2015, s. 39.

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1257/1999 zo 17. mája 1999 o podpore rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF) a ktorým sa menia a rušia niektoré nariadenia (Ú. v. ES L 160, 1999, s. 80; Mim. vyd. 03/025, s. 391).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles (Belgicko) 8. februára 2019 — Viasat UK Ltd, Viasat Inc./Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Vec C-100/19)

(2019/C 131/33)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovatelia: Viasat UK Ltd, Viasat Inc.

Odporca: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Dobrovoľní vedľajší účastníci konania: Inmarsat Ventures Ltd c.o., Eutelsat SA

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa články 4 ods. 1 písm. c) bod ii), 7 ods. 1 a 8 ods. 1 rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady 626/2008/ES z 30. júna 2008 o výbere a povolení systémov zabezpečujúcich mobilné satelitné služby (MSS) ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak by sa preukázalo, že prevádzkovateľ vybraný v súlade s hlavou II tohto posledného uvedeného rozhodnutia neposkytol mobilné satelitné služby prostredníctvom mobilného satelitného systému v termíne stanovenom v článku 4 ods. 1 písm. c) bode ii) tohto rozhodnutia, musia príslušné orgány členských štátov uvedené v článku 8 ods. 1 tohto rozhodnutia zamietnuť udelenie povolení na rozmiestnenie doplnkových pozemných komponentov tomuto prevádzkovateľovi z dôvodu, že tento prevádzkovateľ si nesplnil záväzok prijatý v čase podania svojej žiadosti o udelenie povolenia?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, majú sa tie isté ustanovenia vykladať v tom zmysle, že v rovnakom kontexte **môžu** príslušné orgány členských štátov uvedené v článku 8 ods. 1 tohto rozhodnutia odmietnuť udeliť povolenia na rozmiestnenie doplnkových pozemných komponentov tomuto prevádzkovateľovi z dôvodu, že nedodržel záväzok pokrytia do 13. júna 2016?

(¹) Ú. v. EÚ L 172, s. 15.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Obvodní soud pro Prahu 9 (Česká republika)
12. februára 2019 — XR/Dopravní podnik hl. m. Prahy, a.s.**

(Vec C-107/19)

(2019/C 131/34)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Obvodní soud pro Prahu 9

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: XR

Žalovaný: Dopravní podnik hl. m. Prahy, a.s.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa doba prestávky, počas ktorej zamestnanec musí byť zamestnávateľovi k dispozícii pre prípad náhleho výjazdu do 2 minút, považovať za „pracovný čas“ v zmysle článku 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES (¹) zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času?
2. Má na posúdenie uvedené v predchádzajúcej otázke vplyv skutočnosť, že k prerušeniu v prípade náhleho výjazdu dochádza len náhodne a nepredvídateľne, prípadne ako často k takémuto prerušeniu dochádza?
3. Môže súd prvého stupňa, ktorý rozhoduje potom, ako bolo jeho rozhodnutie zrušené súdom vyššieho stupňa a vrátené na ďalšie konanie vo veci, pričom súd vyššieho stupňa vyslovil právny názor, ktorý je pre súd prvého stupňa záväzný, tento záväzný právny názor nerešpektovať, pokiaľ je v rozpore právom EÚ?

(¹) Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381.

Odvolanie podané 14. februára 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá rozšírená komora) zo 4. decembra 2018 vo veci T-518/16, Carreras Sequeros a i./Komisia

(Vec C-119/19 P)

(2019/C 131/35)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: T. S. Bohr, G. Gattinara, L. Vernier, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi, Marc Thieme Groen, Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok zo 4. decembra 2018, *Carreras Sequeros a i./Komisia*, T-518/16,
- vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol o druhom, treťom a štvrtom žalobnom dôvode, uplatnených v žalobe v konaní na prvom stupni,
- vyhlásil, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia uvádza dva odvolacieho dôvody.

1. V rámci prvého odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu pri výklade článku 31 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).

Prvá časť sa týka nesprávneho právného posúdenia pri výklade obsahu článku 31 ods. 2 Charty. Obsah nároku na dobu platenej dovolenky za kalendárny rok, ktorý tento článok 31 ods. 2 zaručuje, je spresnený v článku 7 smernice 2003/88⁽¹⁾. Všeobecný súd sa teda dopustil nesprávneho právného posúdenia, keď zohľadnil ďalšie ustanovenia smernice 2003/88, ako napr. články 14 a 23, a domnieval sa, že sa vzťahujú na normotvorcu.

V rámci druhej časti Komisia tvrdí, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu pri výklade článku 31 ods. 2 Charty v rozsahu, v akom Všeobecný súd dospel k záveru, že zníženie vykonané v článku 6 prílohy X Služobného poriadku nie je zlučiteľné s údajnou zásadou, ktorá má uprednostňovať zlepšovanie životných a pracovných podmienok jednotlivcov. Takáto zásada nemá žiadny právny základ.

Tretia časť sa subsidiárne týka nesprávneho právného posúdenia pri výklade ďalších ustanovení Služobného poriadku, ktoré tvoria kontext článku 6 prílohy X Služobného poriadku. Všeobecný súd zo svojho preskúmania podľa Komisie nesprávne vylúčil ďalšie ustanovenia Služobného poriadku iba z toho dôvodu, že existovali už pred úpravou článku 6 prílohy X Služobného poriadku. Normotvorca má širokú diskrečnú právomoc pri výbere opatrení, ktoré majú byť zmenené alebo zachované.

2. V rámci druhého odvolacieho dôvodu sa Komisia odvoláva na nesprávne právne posúdenie pri výklade článku 52 ods. 1 Charty. Všeobecný súd nezohľadnil judikatúru, podľa ktorej má normotvorca širokú voľnú úvahu, keď upravuje Služobný poriadok, a podľa ktorej môže byť zásada proporcionality porušená iba vtedy, keď normotvorca zjavne prekročil medze tejto voľnej úvahy.

⁽¹⁾ Smernica 2003/88/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9; Mim. vyd. 05/04 s. 381).

Odvolaie podané 14. februára 2019: Hamas proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá rozšírená komora) zo 14. decembra 2018 vo veci T-400/10 RENV, Hamas/Rada

(Vec C-122/19 P)

(2019/C 131/36)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaieľ: Hamas (v zastúpení: L. Glock, advokát)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie, Francúzska republika, Európska komisia

Návrhy odvolateľa

— zrušiť rozsudok zo 14. decembra 2018, Hamas/Rada, T-400/10 RENV, v rozsahu, v akom sa v ňom zrušuje návrh na zrušenie týchto právnych aktov:

— rozhodnutie Rady 2011/430/SZBP z 18. júla 2011, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom (Ú. v. EÚ L 188, 2011, s. 47); rozhodnutie Rady 2011/872/SZBP z 22. decembra 2011 (Ú. v. EÚ L 343, 2011, s. 54), rozhodnutie Rady 2012/333/SZBP z 25. júna 2012 (Ú. v. EÚ L 165, 2012, s. 72), rozhodnutie Rady 2012/765/SZBP z 10. decembra 2012 (Ú. v. EÚ L 337, 2012, s. 50), rozhodnutie Rady 2013/395/SZBP z 25. júla 2013 (Ú. v. EÚ L 201, 2013, s. 57), rozhodnutie Rady 2014/72/SZBP z 10. februára 2014 (Ú. v. EÚ L 40, 2014, s. 56), a rozhodnutia Rady 2014/483/SZBP z 22. júla 2014 (Ú. v. EÚ L 217, 2014, s. 35), v ktorých sa aktualizujú a prípadne menia zoznamy osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa uplatňujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP týkajúcej sa uplatňovania špecifických opatrení na boj proti terorizmu a zrušujú sa rozhodnutia 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 a 2014/72,

ako aj

— vykonávacích nariadení Rady (EÚ) č. 687/2011 z 18. júla 2011 (Ú. v. EÚ L 188, 2011, s. 2), č. 1375/2011 z 22. decembra 2011 (Ú. v. EÚ L 343, 2011, s. 10), č. 542/2012 z 25. júna 2012 (Ú. v. EÚ L 165, 2012, s. 12), č. 1169/2012 z 10. decembra 2012 (Ú. v. EÚ L 337, 2012, s. 2), č. 714/2013 z 25. júla 2013 (Ú. v. EÚ L 201, 2013, s. 10), č. 125/2014 z 10. februára 2014 (Ú. v. EÚ L 40, 2014, s. 9), a č. 790/2014 z 22. júla 2014 (Ú. v. EÚ L 217, 2014, s. 1), ktorými sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušujú sa vykonávacie nariadenia (EÚ) č. 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 a 125/2014,

v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú Hamasu vrátane Hamas-Izz al-Din al-Qassem.

— s konečnou platnosťou rozhodnúť o otázkach, ktoré sú predmetom tohto odvolania,

— uložiť Rade povinnosť nahradiť trovy konania vo veciach T-400/10, T-400/10 RENV, C-79/15 P a v prejednávanej veci.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Prvý odvolací dôvod sa týka porušenia zásad, ktorými sa riadi prenesenie dôkazného bremena v súvislosti s vecnou správnosťou skutkových okolností:

— Všeobecný súd porušil zásady, ktorými sa riadi prenesenie dôkazného bremena stanovené v rozsudku Rada/Hamas, C-79/15 P, a na hnutie Hamas preniesol dôkazné bremeno, ktoré uniesť je veľmi zložité, prípadne až nemožné,

- subsidiárne, Všeobecný súd porušil zásady, ktorými sa riadi prenesenie dôkazného bremena, tým, že rozhodol, že hnutie Hamas nespochybnilo konkrétne a podrobne skutkové okolnosti, ktoré vymedzila Rada,
 - Všeobecný súd nesplnil svoju povinnosť, aby z právneho hľadiska dostatočným spôsobom odpovedal na všetky tvrdenia žalobcu v súvislosti s možnosťou pripísať mu teroristické akty.
2. Druhý odvolací dôvod sa zakladá na porušení práva na účinné súdne preskúmanie:
- Všeobecný súd pripravil žalobcu o účinné súdne preskúmanie, keď nekonštatoval, že Rada nepreukázala vecnú správnosť skutkových zistení uvedených v jej odôvodnení,
 - Všeobecný súd pokračoval v porušovaní práva na účinné súdne preskúmanie, hoci sa opatrením na zabezpečenie priebehu konania potvrdilo, že sporné akty nemajú dostatočne pevný skutkový základ,
 - Všeobecný súd odmietol žalobný dôvod založený na pochybení Rady v súvislosti s vecnou správnosťou faktických okolností, čo bolo výsledkom nevyváženého konania na škodu žalobcu.
3. Tretí odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd porušil článok 1 ods. 4 spoločnej pozície, keď rozhodol, že britské rozhodnutie, na ktoré sa odvolávala Rada, predstavovalo odsúdenie.
- kvalifikácia odsúdenia navrhnutá Všeobecným súdom je v rozpore s kritériami uvedenými v spoločnej pozícii 2001/931 a zbavuje povinnosť uviesť odôvodnenie v právnych aktoch všetkej podstaty
 - keďže Všeobecný súd vychádzal z tejto nesprávnej kvalifikácie, znemožnil súdne preskúmanie kvalifikácie skutkových okolností vyplývajúcich z vnútroštátnych rozhodnutí.
4. Štvrtý odvolací dôvod: Všeobecný súd nemohol zamietnuť žalobný dôvod, podľa ktorého Rada nezohľadnila dostatočne zmenenú situáciu v dôsledku uplynutia doby, a tým sa dopustil porušenia článku 61 druhého pododseku Štatútu Súdneho dvora, protiprávneho nahradenia odôvodnenia, a teda chybného predpokladu.
5. Piaty odvolací dôvod: Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade článku 296 ZFEÚ, keď rozhodol, že Radou samostatne posúdené skutočnosti a ich kvalifikácia sú v odôvodnení uvedené natoľko presne a konkrétne, že ich žalobca mohol spochybniť a súd preskúmať.

Odvolanie podané 15. februára 2019: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá rozšírená komora) zo 4. decembra 2018 vo veci T-518/16, Carreras Sequeros a i./Komisia

(Vec C-126/19 P)

(2019/C 131/37)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľka: Rada Európskej únie (v zastúpení: M. Bauer, R. Meyer, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Misericchi, Marc Thieme Groen, Európska komisia, Európsky parlament

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka sa domáha, aby Súdny dvor:

- vyhovel odvolaniu,
- rozhodol, že vec sám prejedná a zamietol žalobu podanú na prvom stupni ako nedôvodnú,
- uložil navrhovateľom na prvom stupni povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené Radou v tomto konaní.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Prvý odvolací dôvod vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, ktorého sa mal dopustiť Všeobecný súd, pokiaľ ide o jeho právomoc. Tento dôvod má dve časti.

— Prvá časť sa týka predmetu žaloby. Rada tvrdí, že Všeobecný súd tým, že vo výroku zrušil „rozhodnutia, ktorými sa v roku 2014 znižuje počet dní dovolenky za kalendárny rok [žalobcov]“, implicitne uložil Komisii, aby na splnenie povinností vyplývajúcich z rozsudku opätovne stanovila počet dní dovolenky za kalendárny rok, na ktoré by mali žalobcovia nárok pred zmenou Služobného poriadku. Všeobecný súd týmto postupom, a bez toho, aby zmenil predmet žaloby, prekročil svoju právomoc. Pokiaľ takáto zmena nie je možná, žaloba mala byť vyhlásená za neprípustnú.

— V druhej časti Rada tvrdí, že Všeobecný súd tým, že konštatoval prípustnosť návrhu žalobcov smerujúceho k výnimočnému spochybneniu zákonnosti režimu dovolenky za kalendárny rok v celom rozsahu, ktorý je vymedzený v článku 6 prílohy X Služobného poriadku úradníkov, najmä toho režimu, ktorý sa používa od roku 2016, a nie iba vykonávacieho ustanovenia, ktoré Komisia stanovila v rozhodnutí o stanovení dní dovolenky žalobcov za rok 2014, nezohľadnil rozsah svojej právomoci, čo je v rozpore s ustálenou judikatúrou, podľa ktorej musí byť rozsah námietky protiprávnosti obmedzený na to, čo je nevyhnutné na vyriešenie sporu, a musí existovať priama právna väzba medzi napadnutým individuálnym rozhodnutím a všeobecným aktom, ktorého sa výnimka dotýka.

2. Druhý odvolací dôvod vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, ktorého sa Všeobecný súd dopustil tým, že konštatoval, že sa zníženie počtu dní dovolenky za kalendárny rok, ktoré vykonal nový článok 6 prílohy X Služobného poriadku úradníkov, dotýka práva žalobcov na dovolenku za kalendárny rok.

Po prvé, Všeobecný súd tým, že konštatoval, že za určitých predpokladov sa je možné odvolávať na smernicu (v prejednávanej veci na smernicu 2003/88⁽¹⁾) voči inštitúciám, nezohľadnil ustálenú judikatúru, podľa ktorej platí, že smernice sú určené členským štátom, a nie inštitúciám alebo orgánom Únie, nie je možné v prípade ustanovení smernice domnievať sa, že ako také ukládajú povinnosti inštitúciám v ich vzťahoch s ich zamestnancami.

Po druhé, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že normotvorca je viazaný obsahom smernice 2003/88 uvedeným vo vysvetlivkách predsedníctva Konventu k článku 31 ods. 2 Charty základných práv.

Po tretie, Všeobecný súd nezohľadnil pôsobnosť článku 31 ods. 2 Charty základných práv, ktorého cieľom, na rozdiel od toho, čo konštatoval Všeobecný súd, nie je zlepšiť životné a pracovné podmienky, ale zaistiť všetkým pracovníkom v Únii dostatočnú úroveň ochrany.

Po štvrté, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že článok 6 prílohy X Služobného poriadku nezohľadňuje právo na dovolenku za kalendárny rok, ktorá je zaručená článkom 31 ods. 2 Charty základných práv, vzhľadom k tomu, že počet dní dovolenky úradníkov pridelených do tretích krajín značne prevyšuje minimálny počet 20 dní, ktorý je stanovený v smernici 2003/88.

3. Tretí odvolací dôvod, ktorý bol vznesený subsidiárne, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o odôvodnenosť údajného zásahu do práva na dovolenku. Všeobecný súd sa dopustil nesprávnych právnych posúdení, keď konštatoval, že napadnuté opatrenie nemôže byť považované za odôvodnené cieľmi verejného záujmu, a tým, že neskúmal, či obmedzenie práva na dovolenku nepredstavuje vzhľadom k sledovanému cieľu neprímeraný a neprípustný zásah do samotnej podstaty takto zaručených práv.

⁽¹⁾ Smernica 2003/88/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9; Mim. vyd. 05/04 s. 381).

Odvolaie podané 15. februára 2019: Groupe Canal + proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 12. decembra 2018 vo veci T-873/19, Groupe Canal +/Komisia

(Vec C-132/19 P)

(2019/C 131/38)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaieľka: Groupe Canal + (v zastúpení: P. Wilhelm, P. Gassenbach, O. de Juvigny, advokáti)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Francúzska republika, Union des producteurs de cinéma (UPC), C More Entertainment AB, European Film Agency Directors — EFAD's, Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC)

Návrhy odvolaieľky

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 12. decembra 2018 vo veci T-873/16 v rozsahu, v akom zamietol žalobu podanú Groupe Canal + na zrušenie rozhodnutia Komisie z 26. júla 2016 v konaní podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec AT.40023 — Cezhraničný prístup k platenému televíznemu vysielaniu) a v rozsahu, v akom jej bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania,
- zrušiť rozhodnutie Komisie z 26. júla 2016 vo vyššie uvedenej veci AT.40023,
- uložiť Európskej komisii povinnosť náhrady trov konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Svojím prvým odvolacím dôvodom GCP tvrdí, že Všeobecný súd nemohol vylúčiť existenciu zneužitia právomoci spočívajúcu v tom, že Komisia prostredníctvom záväzkov dosiahla ukončenie geografického blokovania, hoci nariadenie (EÚ) č. 2018/302⁽¹⁾ výslovne stanovuje, že audiovizuálny obsah môže byť predmetom geografického blokovania.

Svojím druhým dôvodom GCP tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil procesnej nezrovnalosti a porušil zásadu kontradiktórnosti konania, pretože žiadny z argumentov spojených s uplatniteľnosťou článku 101 ods. 3 ZFEÚ nebol účastníkmi konania prejednaný. V dôsledku toho Všeobecný súd porušil právo GCP na obhajobu.

Svojím tretím dôvodom GCP tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia spojeného s porušením jeho povinnosti odôvodnenia, keď neodpovedal na žalobný dôvod, podľa ktorého Komisia nezohľadnila francúzsky hospodársky a právny kontext, do ktorého patria napadnuté ustanovenia. Rozsudok vychádza z nepresnej premisy a neprihliada na špecifický hospodársky a právny kontext kinematografického sektora a je v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora, ktorá výslovne stanovuje, že napadnuté ustanovenia môžu byť v kinematografickom sektore platné v celom rozsahu.

Svojím štvrtým dôvodom GCP tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávnych právnych posúdení týkajúcich sa výkladu článku 9 nariadenia č. 1/2003⁽²⁾ a bodu 128 oznámenia Komisie o osvedčených postupoch pre vedenie konaní týkajúcich sa článkov 101 a 102 ZFEÚ, čo viedlo k porušeniu zásady proporcionality a zásady dodržovania zákonných práv tretích strán. Obavy z narušenia hospodárskej súťaže vyjadrené v úvodných poznámkach Komisie sa totiž týkali iba územia Spojeného kráľovstva a Írska a situácia hospodárskej súťaže vo Francúzsku vôbec nebola preskúmaná. Okrem toho sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa jednak domnieval, že rozhodnutie Komisie nepredstavuje zásah do zmluvnej slobody GCP, a jednak, že sa netýka možnosti, aby sa GCP obrátila na vnútroštátny súd na účely konštatovania zlučiteľnosti ustanovení s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ, hoci z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že vnútroštátna judikatúra nemôže neprihliadnuť na rozhodnutie prijaté na základe článku 9 nariadenia (EÚ) č. 1/2003 a na úvodné posúdenie, ktoré je s ním spojené.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/302 z 28. februára 2018 o riešení neodôvodneného geografického blokovania a iných foriem diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov na vnútornom trhu, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 2006/2004 a (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES (Ú. v. EÚ L 601, 2018, s. 1).

(²) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. EÚ L 1, 2003, s. 1).

Odvolanie podané 22. februára 2019: Comune di Milano proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia rozšírená komora) z 13. decembra 2018 vo veci T-167/13, Comune di Milano/Európska komisia

(Vec C-160/19 P)

(2019/C 131/39)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolaťel: Comune di Milano (v zastúpení: A. Mandarano, E. Barbagiovanni, S. Grassani, avvocati)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľa

- Zrušiť rozsudok Všeobecného súdu vyhlásený 13. decembra 2018 vo veci T-167/13, Comune di Milano/Európska komisia,
- zrušiť rozhodnutie Európskej komisie (EÚ) 2015/1225 z 19. decembra 2012 týkajúce sa zvýšenia vkladu spoločnosti SEA SpA do základného imania spoločnosti SEA Handling SpA [vec SA.21420 (C14/10) (ex NN25/10)],
- uložiť Komisii povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia vo veci T-167/13 R.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zamietol žalobu o neplatnosť podanú mestom Miláno (Comune di Milano) proti uvedenému rozhodnutiu Komisie.

Na podporu svojho odvolania uvádza mesto Miláno štyri odvolacie dôvody, pričom všetky sa týkajú porušenia článku 107 ZFEÚ Všeobecným súdom a neexistencie opatrení, ktoré by bolo možné v prejednávanej veci kvalifikovať ako nezákonnú štátnu pomoc.

Svojím prvým odvolacím dôvodom mesto Miláno na jednej strane spochybňuje skutočnosť, že údajná pomoc bola poskytnutá zo „štátnych prostriedkov“, a na druhej strane tvrdí, že „test“ pripísateľnosti vypracovaný Všeobecným súdom je nezlučiteľný so zásadami stanovenými judikatúrou Únie.

Svojím druhým odvolacím dôvodom mesto Miláno vytýka Všeobecnému súdu porušenie zásad v oblasti pripísateľnosti, tak z hľadiska nerovnakého zaobchádzania v súvislosti s dôkazmi, ako aj z hľadiska neexistencie dôkazov v „diachronickom“ zmysle.

Svojím tretím odvolacím dôvodom mesto Miláno namieta skreslenie skutkového stavu a dôkazov, ktorého sa Všeobecný súd dopustil pri posúdení nepriamych dôkazov predložených Komisiou na podporu údajnej pripísateľnosti sporných opatrení mestu Miláno.

Svojím štvrtým odvolacím dôvodom mesto Miláno v mnohých ohľadoch spochybňuje všetky posúdenia Všeobecného súdu týkajúce sa uplatnenia kritéria súkromného investora pôsobiaceho v trhovom hospodárstve zo strany Komisie (tzv. MEIP) a závery vyvozené v tejto súvislosti v rozsudku.

Odvolaie podané 22. februára 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 12. decembra 2018 vo veci T-683/15, Freistaat Bayern/Európska komisia

(Vec C-167/19 P)

(2019/C 131/40)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Európska komisia (v zastúpení: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Němečková, splnomocnený zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Freistaat Bayern

Návrhy odvolateľky

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor

- zrušil napadnutý rozsudok,
- vyhlásil prvý žalobný dôvod žaloby podanej na Všeobecný súd za nedôvodný,
- uložil žalobcovi v prvostupňovom konaní povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli v prvostupňovom a odvolacom konaní, resp. subsidiárne v prípade vrátenia veci Všeobecnému súdu, prenechal rozhodnutie o trovách prvostupňového a odvolacieho konania súdu vyhlasujúcemu konečný rozsudok.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod:

Všeobecný súd v bodoch 60 až 67 napadnutého rozsudku pri definícii požiadaviek, ktoré treba klásť na obsah rozhodnutia o začatí konania, právne nesprávne vyložil a uplatnil článok 108 ods. 2 ZFEÚ, ako aj článok 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 (1) a v tejto súvislosti vydanú judikatúru súdov Únie: Zdroj financovania pomoci sa má iba vo výnimočných prípadoch a za mimoriadnych okolností uvádzať v rozhodnutí o začatí konania.

Druhý odvolací dôvod:

Všeobecný súd v bodoch 53 až 58 a 62 napadnutého rozsudku nesprávne vyložil rozhodnutie o začatí konania a nedostatočne ho odôvodnil, ako aj neodpovedal na argumenty Komisie: Rozhodnutie o začatí konania v skutočnosti obsahuje spôsob financovania z rozpočtových prostriedkov.

Tretí odvolací dôvod:

Všeobecný súd v bodoch 70 a 71 napadnutého rozsudku právne nesprávne vyložil článok 263 ods. 2 ZFEÚ a v tejto súvislosti vydanú judikatúru súdov Únie tým, že sa domnieval, že v prípade práv účasti tretích osôb ide o podstatné formálne náležitosti v zmysle článku 263 ods. 2 ZFEÚ.

Štvrtý odvolací dôvod:

Všeobecný súd v bodoch 72 až 75 napadnutého rozsudku právne nesprávne vyložil právo účasti podľa článku 108 ods. 2 a 3 ZFEÚ, ako aj článku 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999, spolu s judikatúrou súdov Únie týkajúcou sa dôsledkov porušenia práva účasti, tým, že konštatoval, že vyjadrenie zúčastnených osôb k otázke, či rozpočtové prostriedky sú štátnymi prostriedkami, mohlo zmeniť výsledok konania. V rámci toho Všeobecný súd nesprávne vyložil aj pojem štátne prostriedky podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ a pojem existujúcej pomoci podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ, ako aj skreslil skutočnosti, ktoré boli konštatované v napadnutom rozhodnutí a ktoré mu boli predložené, a tiež opomenul zaoberať sa argumentmi, ktoré Komisia uviedla na Všeobecnom súde.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Odvolanie podané 22. februára 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 12. decembra 2018 v spojených veciach T-722/15, T-723/15 a T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. a i./Európska komisia

(Vec C-171/19 P)

(2019/C 131/41)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Němečková, Bevollmächtigte)

Ďalší účastníci konania: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V., Genossenschaftsverband Bayern e.V., Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft e.V.

Návrhy odvolateľky

- zrušil napadnutý rozsudok,
- vyhlásil prvý žalobný dôvod žaloby podanej na Všeobecný súd za nedôvodný,
- uložil žalobkyniam v prvostupňovom konaní povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli v prvostupňovom a odvolacom konaní, resp. subsidiárne v prípade vrátenia veci Všeobecnému súdu, prenechal rozhodnutie o trovách prvostupňového a odvolacieho konania súdu vyhlasujúcemu konečný rozsudok.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia**Prvý odvolací dôvod:**

Všeobecný súd v bodoch 56 až 64 napadnutého rozsudku pri definícii požiadaviek, ktoré treba klásť na obsah rozhodnutia o začatí konania, právne nesprávne vyložil a uplatnil článok 108 ods. 2 ZFEÚ, ako aj článok 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 (¹) a v tejto súvislosti vydanú judikatúru súdov Únie: Zdroj financovania pomoci sa má iba vo výnimočných prípadoch a za mimoriadnych okolností uvádzať v rozhodnutí o začatí konania.

Druhý odvolací dôvod:

Všeobecný súd v bodoch 47 až 53 a 56 napadnutého rozsudku nesprávne vyložil rozhodnutie o začatí konania a nedostatočne ho odôvodnil, ako aj neodpovedal na argumenty Komisie: Rozhodnutie o začatí konania v skutočnosti obsahuje spôsob financovania z rozpočtových prostriedkov.

Tretí odvolací dôvod:

Všeobecný súd v bodoch 66 a 68 napadnutého rozsudku právne nesprávne vyložil článok 263 ods. 2 ZFEÚ a v tejto súvislosti vydanú judikatúru súdov Únie tým, že sa domnieval, že v prípade práv účasti tretích osôb ide o podstatné formálne náležitosti v zmysle článku 263 ods. 2 ZFEÚ.

Štvrtý odvolací dôvod:

Všeobecný súd v bodoch 70 až 72 napadnutého rozsudku právne nesprávne vyložil právo účasti podľa článku 108 ods. 2 a 3 ZFEÚ, ako aj článku 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999, spolu s judikatúrou súdov Únie týkajúcou sa dôsledkov porušenia práva účasti, tým, že konštatoval, že vyjadrenie zúčastnených osôb k otázke, či rozpočtové prostriedky sú štátnymi prostriedkami, mohlo zmeniť výsledok konania. V rámci toho Všeobecný súd nesprávne vyložil aj pojem štátne prostriedky podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ako aj skreslil skutočnosti, ktoré boli konštatované v napadnutom rozhodnutí a ktoré mu boli predložené, a tiež opomenul zaoberať sa argumentmi, ktoré Komisia uviedla na Všeobecnom súde.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 12. februára 2019 — Vakakis kai Synergates/Komisía

(Vec T-292/15) ⁽¹⁾

(„Mimozmluvná zodpovednosť — Verejné zákazky na služby — Postup verejného obstarávania — Prípustnosť — Zneužitie konania — Konflikt záujmov — Povinnosť náležitej starostlivosti — Strata príležitosti“)

(2019/C 131/42)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Vakakis kai Synergates — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton, predtým Vakakis International — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE (Atény, Grécko) (v zastúpení: B. O'Connor, solicitor, S. Gubel a E. Bertolotto, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: F. Erlbacher, E. Georgieva a L. Baumgart, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 268 ZFEÚ na priznanie náhrady škody, ktorú žalobkyňa údajne utrpela v dôsledku nezrovnalostí, ktorých sa Komisia mala dopustiť v rámci verejného obstarávania „Posilnenie systému potravinovej bezpečnosti v Albánsku“ (EuropeAid/129820/C/SER/AL)

Výrok rozsudku

1. Výška náhrady, ktorú Európska komisia dlhuje spoločnosti Vakakis kai Synergates — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton na základe rozsudku z 28. februára 2018, Vakakis kai Synergates/Komisía (T-292/15), sa stanovuje na 234 353 eur, navýšených o úroky z omeškania od 28. februára 2018 až do úplného uhradenia v sadzbe stanovenej Európskou centrálnou bankou (ECB) pre hlavné refinančné operácie zvýšenej o dva percentuálne body.
2. Komisia je povinná nahradiť trovy konania, v ktorom bol vyhlásený rozsudok z 28. februára 2018, Vakakis kai Synergates/Komisía (T-292/15).
3. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania, ktoré vznikli v konaní nadväzujúcom na rozsudok z 28. februára 2018, Vakakis kai Synergates/Komisía (T-292/15).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 294, 7.9.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Belgicko a Magnetrol International/Komisia(Veci T-131/16 a T-263/16) ⁽¹⁾

(Štátna pomoc — Režim pomoci vykonávaný Belgickom — Rozhodnutie, ktorým sa vyhlasuje režim pomoci za nezlučiteľný so spoločným trhom a protiprávny a ktorým sa nariaďuje vymáhanie vyplatenej pomoci — Záväzný daňový stanovisko (tax ruling) — Oslobodenie nadmerného zisku od dane — Daňová autonómia členských štátov — Pojem režim pomoci — Dodatočné vykonávajúce opatrenia)

(2019/C 131/43)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca vo veci T-131/16: Belgické kráľovstvo (v zastúpení: pôvodne C. Pochet, M. Jacobs a J.-C. Halleux, neskôr C. Pochet a J.-C. Halleux, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Segura Catalán a M. Clayton, avocats)

Žalobkyňa vo veci T-263/16: Magnetrol International (Zele, Belgicko) (v zastúpení: H. Gilliams a J. Bocken, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne P.J. Loewenthal a B. Stromsky, neskôr P.J. Loewenthal a F. Tomat, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník konania vo veci T-131/16: Írsko (v zastúpení: pôvodne E. Creedon, G. Hodge a A. Joyce, neskôr K. Duggan, M. Browne a M. Joyce, napokon M. Joyce a J. Quaney, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P. Gallagher, M. Collins, SC, B. Doherty a S. Kingston, barristers)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ, ktorého predmetom je zrušenie rozhodnutia Komisie (EÚ) 2016/1699 z 11. januára 2016 o schéme štátnej pomoci týkajúcej sa zdaňovania nadmerného zisku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) vykonávanej Belgickom (Ú. v. EÚ L 260, 2016, s. 61)

Výrok rozsudku

1. Veci T-131/16 a T-263/16 sa spájajú na účely tohto rozsudku.
2. Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/1699 z 11. januára 2016 o schéme štátnej pomoci týkajúcej sa zdaňovania nadmerného zisku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) vykonávanej Belgickom sa zrušuje.
3. Európska komisia znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania ktoré vynaložili Belgické kráľovstvo, a to vrátane trov konania, ktoré vznikli v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia, a spoločnosť Magnetrol International.
4. Írsko znáša vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 191, 30.5.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 26. februára 2019 — Athletic Club/Komisia(Vec T-679/16) ⁽¹⁾

(Štátna pomoc — Pomoc poskytnutá španielskymi orgánmi niektorým profesionálnym futbalovým klubom — Preferenčná sadzba zdanenia na príjmy uplatnená na kluby, ktorým je umožnené využiť štatút neziskovej organizácie — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom — Žaloba o neplatnosť — Záujem na konaní — Prípustnosť — Opatrenie na nižšej štátnej úrovni — Selektívna povaha — Narušenie hospodárskej súťaže — Ovplyvnenie obchodu medzi členskými štátmi — Zmena existujúcej pomoci — Povinnosť odôvodnenia)

(2019/C 131/44)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Athletic Club (Bilbao, Španielsko) (v zastúpení: E. Lucas Murillo de la Cueva a J. Luís Carrasco, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: G. Luengo, B. Stromsky a P. Němečková, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie článkov 1, 4 a 5 rozhodnutia Komisie (EÚ) 2016/2391 zo 4. júla 2016 o štátnej pomoci SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), ktoré implementovalo Španielsko v prospech niektorých futbalových klubov (Ú. v. EÚ L 357, 2016, s. 1) v rozsahu, v akom sa týka žalobcu

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamietá.*
2. *Athletic Club je povinný nahradiť trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 419, 14.11.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — RE/Komisia(Vec T-903/16) ⁽¹⁾

(„Osobné údaje — Ochrana fyzických osôb pri spracovaní týchto údajov — Právo na prístup k týmto údajom — Nariadenie (ES) č. 45/2001 — Zamietnutie prístupu — Žaloba o neplatnosť — List odkazujúci na predchádzajúce čiastočné zamietnutie prístupu bez vykonania opätovného preskúmania — Pojem napadnuteľný akt v zmysle článku 263 ZFEÚ — Pojem výlučne potvrdzujúci akt — Uplatniteľnosť v oblasti prístupu k osobným údajom — Nové a podstatné skutočnosti — Záujem na konaní — Prípustnosť — Povinnosť odôvodnenia“)

(2019/C 131/45)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: RE (v zastúpení: S. Pappas, avocat)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: H. Kranenborg a D. Nardi, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie oznámenia riaditeľa riaditeľstva pre bezpečnosť generálneho riaditeľstva Komisie pre ľudské zdroje a bezpečnosť z 12. októbra 2016 v rozsahu, v akom sa ním zamietá žiadosť žalobcu o poskytnutie prístupu k niektorým z jeho osobných údajov

Výrok rozsudku

1. Oznámenie riaditeľa riaditeľstva pre bezpečnosť generálneho riaditeľstva Komisie pre ľudské zdroje a bezpečnosť z 12. októbra 2016 v rozsahu, v akom sa ním zamietá žiadosť pána RE z 21. septembra 2016 o poskytnutie prístupu k niektorým z jeho osobných údajov, sa zrušuje.
2. Komisia je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 53, 20.2.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — L/Parlament

(Vec T-91/17) (¹)

(„Verejná služba — Akreditovaní parlamentní asistenti — Práceschopnosť — Práceschopnosť mimo miesta pridelenia — Neospravedlnená neprítomnosť — Článok 60 Štatútu — Povinnosť náležitej starostlivosti — Zásada riadnej správy vecí verejných“)

(2019/C 131/46)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: L (v zastúpení: I Coutant Peyre, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: M. Windisch a Í. Ní Riagáin Düro, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba podľa článku 270 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutí Európskeho parlamentu z 31. augusta 2016 týkajúcich sa určitých neospravedlnených neprítomností žalobcu

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 32, 29.1.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Poľsko/Komisia(Vec T-366/17) ⁽¹⁾

(„EFRR — Zamietnutie potvrdenia finančného príspevku na veľký projekt — Článok 41 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1083/2006 — Posúdenie koherentnosti veľkého projektu s prioritami operačného programu — Článok 41 ods. 2 nariadenia č. 1083/2006 — Prekročenie lehoty“)

(2019/C 131/47)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: B.-R. Killmann, A. Kyratsou a M. Siekierzyńska, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2017) 1904 final z 23. marca 2017 zamietajúceho potvrdenie finančného príspevku z Európskeho fondu regionálneho rozvoja (EFRR) Poľskej republike na veľký projekt „Zahájenie výroby novej generácie dieselového motora spoločnosťou Volkswagen Motor Polska“ v rámci prioritnej osi IV operačného programu „Inovatívne hospodárstvo“

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Poľská republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 249, 31.7.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Giove Gas/EUIPO — Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA)(Vec T-34/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietskové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA — Skoršia slovná ochranná známka Európskej únie CALOON — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/100“)

(2019/C 131/48)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Giove Gas Srl (Tarquinia, Taliansko) (v zastúpení: A. Bergonzini a F. Dinelli, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: J. Crespo Carrillo a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Compagnie des gaz de pétrole Primagaz (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: D. Régnier, avocats)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 27. novembra 2017 (vec R 1271/2017-2) týkajúcej sa námietkového konania medzi Compagnie des gaz de pétrole Primagaz a Giove Gas

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Giove Gas Srl je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 182, 28.5.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Torro Entertainment/EUIPO — Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE)

(Vec T-63/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie TORRO grande MEAT IN STYLE — Skoršie slovné ochranné známky Európskej únie TORO — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámieny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001 — Povinnosť odôvodnenia — Článok 94 ods. 1 prvá veta nariadenia (EÚ) 2017/1001 — Povinnosť náležitej starostlivosti — Článok 95 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 131/49)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Torro Entertainment (Plovdiv, Bulharsko) (v zastúpení: A. Kostov, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: J. Crespo Carrillo a D. Walicka, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Španielsko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 20. decembra 2017 (vec R 1776/2017-2) týkajúcej sa námietkového konania medzi Grupo Osborne a Torro Entertainment

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamietla.*
2. *Torro Entertainment Ltd je povinná nahradiť trovy konania.*

(¹) Ú. v. EÚ C 134, 16.4.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Bayer Intellectual Property/EUIPO (Vyobrazenie srdca)

(Vec T-123/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie znázorňujúcej srdce — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 131/50)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Bayer Intellectual Property GmbH (Monheim am Rhein, Nemecko) (v zastúpení: V von Bomhard a J. Fuhrmann, avocats)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Graul, S. Hanne a D. Walicka, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2017 (vec R 145/2017-1) týkajúcej sa prihlášky obrazového označenia znázorňujúceho srdce ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamietla.*
2. *Bayer Intellectual Property GmbH je povinná nahradiť trovy konania.*

(¹) Ú. v. EÚ C 142, 23.4.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Beko/EUIPO — Acer (ALTUS)(Vec T-162/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie ALTUS — Skoršie národné slovné ochranné známky ALTOS — Konanie o výmaze začaté pred vnútroštátnymi orgánmi v súvislosti s niektorými skoršími ochrannými známkami — Pravdepodobnosť zámery — Zastavenie správneho konania — Pravidlo 20 ods. 7 písm. c) nariadenia č. 2868/95 [teraz článok 71 ods. 1 delegovaného nariadenia (EÚ) 2018/625]“)

(2019/C 131/51)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Beko plc (Watford, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: G. Tritton, barrister)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: J. Ivanauskas a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Acer, Inc. (Tchaj-pej, Taiwan)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 13. decembra 2017 (vec R 1991/2016-5) týkajúcej sa námietkového konania medzi Acer a Beko

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie piateho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 13. decembra 2017 (vec R 1991/2016-5) sa zrušuje.
2. EUIPO znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania Beko.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 152, 30.4.2018.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 15. februára 2019 — Aresu/Komisia

(Vec T-524/16 R)

(„Návrh na nariadenie predbežného opatrenia — Verejná služba — Úradníci — Reforma služobného poriadku z januára 2014 — Znížený počet dní riadnej dovolenky — Nahradenie času na cestu dovolenkou na návštevu domova — Návrh na nariadenie predbežných opatrení — Neexistencia naliehavosti“)

(2019/C 131/52)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Antonio Aresu (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: M. Velardo, avocat)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: G. Gattinara a F. Simonetti, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Európsky parlament (v zastúpení: E. Taneva a M. Ecker, splnomocnení zástupcovia) a Rada Európskej únie (v zastúpení: M. Bauer a R. Meyer, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článkov 278 a 279 ZFEÚ na jednej strane na odklad výkonu rozhodnutia, ktorým sa počet dní dodatočnej dovolenky, na ktorú má nárok žalobca, znížil z piatich dní na dva a pol dňa, na základe článku 7 prílohy V Služobného poriadku Úradníkov Európskej únie, zmeneného nariadením Parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 1023/2013 z 22. októbra 2013 (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 15), a na druhej strane na prijatie predbežných opatrení, aby žalobca mohol aj naďalej čerpať — predbežne — rovnaký počet dní dodatočnej dovolenky, na ktorú mu z titulu času na cestu vznikol nárok pred 1. januárom 2014, a to so spätnou účinnosťou od 1. januára 2014 až do vyhlásenia rozhodnutia v konaní vo veci samej, alebo až do dňa odchodu žalobcu do dôchodku, ak k tomuto vyhláseniu rozhodnutia dôjde pred týmto jeho odchodom do dôchodku

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.
2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Comprojecto-Projectos e Construções a i./ECB

(Vec T-768/17) ⁽¹⁾

(„Žaloba na nečinnosť, žaloba o neplatnosť a o náhradu škody — Hospodárska a menová politika — Dohľad nad úverovými inštitúciami — Protiprávne konania, ktorých sa údajne dopustili niektoré portugalské úverové inštitúcie — Implicitné odmietnutie žiadosti o začatie konania podanej ECB — Čiastočná zjavná neprípustnosť — Čiastočný zjavný nedostatok právomoci — Žaloba, ktorá je sčasti zjavne bez akéhokoľvek právneho základu“)

(2019/C 131/53)

Jazyk konania: portugálčina

Účastníci konania

Žalobcovia: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda (Lisabon, Portugalsko), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lisabon), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lisabon), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lisabon) (v zastúpení: M. Ribeiro, advokát)

Žalovaná: Európska centrálna banka (v zastúpení: C. Hernández Saseta a P. Ferreira Jorge, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Po prvé návrh podaný na základe článku 265 ZFEÚ na určenie, že ECB protiprávne odmietla začať konanie voči portugalským úverovým inštitúciami v rámci predchádzania používania finančných systémov na účely prania špinavých peňazí, po druhé návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia ECB nezačať konanie, a po tretie návrh podaný na základe článku 268 ZFEÚ na náhradu škody, ktorá bola žalobcom údajne spôsobená v dôsledku tejto nečinnosti

Výrok

1. Žaloba sa zamieta.
2. *Comprojecto Projectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo a Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo* sú povinní nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 52, 12.2.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 8. februára 2019 — Schokker/AESA

(Vec T-817/17) (¹)

(„Verejná služba — Zmluvní zamestnanci — AESA — Prijímanie do zamestnania — Výberové konanie — Zapísanie žalobcu na rezervný zoznam — Vzatie späť pracovnej ponuky určenej žalobcovi — Zodpovednosť — Neexistencia protiprávneho konania AESA — Žaloba zjavne bez právneho základu“)

(2019/C 131/54)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Boudewijn Schokker (Hoofddorp, Holandsko) (v zastúpení: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Európska agentúra pre bezpečnosť letectva (v zastúpení: S. Rostren a F. Pavesi, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Waelbroeck a A. Duron, advokáti)

Predmet veci

Žaloba na základe článku 270 ZFEÚ na náhradu škody, ktorú žalobca údajne utrpel z dôvodu protiprávneho konania AESA počas výberového konania na miesto zmluvného zamestnanca

Výrok

1. Žaloba sa zamieta.
2. *Boudewijn Schokker* je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 63, 19.2.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Associazione GranoSalus/Komisía(Vec T-125/18) ⁽¹⁾

(„Žaloba o neplatnosť — Prípravky na ochranu rastlín — Účinná látka — Glyfozát — Obnovenie zápisu do prílohy k vykonávaciemu nariadeniu (EÚ) č. 540/2011 — Neexistencia priamej dotknutosti — Regulačný akt, ktorý si vyžaduje vykonávacie opatrenia — Neprípustnosť“)

(2019/C 131/55)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (Foggia, Taliansko) (v zastúpení: G. Dalfino, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: F. Castillo de la Torre, D. Bianchi, G. Koleva a I. Naglis, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2017/2324 z 12. decembra 2017, ktorým sa v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh obnovuje schválenie účinnej látky glyfozát a ktorým sa mení príloha k vykonávaciemu nariadeniu Komisie (EÚ) č. 540/2011 (Ú. v. EÚ L 333, 2017, s. 10)

Výrok

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.
2. Konanie o žiadostiach o prijatie opatrenia, ktoré podali Helm AG, Monsanto Europe NV/SA, Monsanto Company, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe Sàrl, Albaugh UK Ltd, Albaugh TKI d.o.o. a Barclay Chemicals Manufacturing Ltd, sa zastavuje.
3. Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Európskej komisie.
4. Helm, Monsanto Europe, Monsanto, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe, Albaugh UK, Albaugh TKI a Barclay Chemicals Manufacturing znášajú vlastné trovy konania súvisiace so žiadosťami o prijatie opatrenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 152, 30.4.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Chrome Hearts/EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Zobrazenie kríža)(Vec T-137/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky zobrazujúcej kríž — Zrušenie napadnutého rozhodnutia — Zánik predmetu konania — Zastavenie konania“)

(2019/C 131/56)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Chrome Hearts LLC (Hollywood, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: M. de Justo Bailey, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co. Ltd (Shenzhen, Čína)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 19. decembra 2017 (vec R 766/2017-5) týkajúca sa námietkového konania medzi spoločnosťami Chrome hearts a Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co.

Výrok

1. Konanie o žalobe sa zastavuje.
2. Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 166, 14.5.2018.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — PV/Komisia

(Vec T-224/18 RII)

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Verejná služba — Disciplinárne konanie — Vynulovanie mzdy — Zmena okolností — Neprípustnosť — Neexistencia nových skutočností“)

(2019/C 131/57)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: PV (v zastúpení: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: G. Berscheid, B. Mongin a R. Striani, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh, založený na článkoch 278 a 279 ZFEÚ, na odklad výkonu rozhodnutia o disciplinárnom konaní CMS 17/025 v prvom rade, a rozhodnutia o vynulovaní mzdy žalobcu v druhom rade

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamietá.
 2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.
-

Uznesenie Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — Brunke/Komisia(Vec T-258/18) ⁽¹⁾

(„Žaloba na nečinnosť — Lehota na podanie žaloby — Začiatok plynutia — Neexistencia výzvy konať — Druhá výzva konať — Zjavná neprípustnosť — Návrh deklaratórnej povahy — Návrh na vydanie príkazu — Zjavný nedostatok právomoci“)

(2019/C 131/58)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Lothar Brunke (Berlín, Nemecko) (v zastúpení: A. Schniebel, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: G. Braun a H. Støvlbæk, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na „konštatovanie diskriminačného účinku“ smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. EÚ L 255, s. 22), a subsidiárne jednak návrh na vydanie príkazu proti Komisii a jednak návrh na základe článku 265 ZFEÚ na konštatovanie, že Komisia v rozpore s právom neodpovedala na listy žalobcu zo 6. júna a z 27. decembra 2017

Výrok

1. *Žaloba sa čiastočne zamieta z dôvodu zjavného nedostatku právomoci Všeobecného súdu o nej rozhodnúť a čiastočne ako zjavne neprípustná.*
2. *Konanie o návrhoch Rady Európskej únie a Európskeho parlamentu na vstup do konania ako vedľajší účastník konania sa zastavuje.*
3. *Lothar Brunke znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania Európskej komisie.*
4. *Rada znáša svoje vlastné trovy konania spojené s návrhom na vstup vedľajšieho účastníka do konania.*
5. *Parlament znáša svoje vlastné trovy konania spojené s návrhom na vstup vedľajšieho účastníka do konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 276, 6.8.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 8. februára 2019 — Front Polisario/Rada(Vec T-376/18) ⁽¹⁾

(„Žaloba o neplatnosť — Medzinárodné dohody — Dohoda medzi Európskou úniou a Marokom o partnerstve v sektore rybolovu — Rozhodnutie, ktoré splnomocňuje na začatie rokovaní medzi Úniou a Marokom s cieľom zmeniť dohodu o partnerstve — Neexistencia priamej dotknutosti — Neprípustnosť“)

(2019/C 131/59)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et Rio de oro (Front Polisario) (v zastúpení: G. Devers, avocat)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: A. de Elera-San Miguel Hurtado a F. Naert, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ a smerujúci k zrušeniu rozhodnutia Rady zo 16. apríla 2018 o poverení začať rokovania s Marockým kráľovstvom v mene Európskej únie s cieľom zmeniť dohodu o partnerstve v sektore rybolovu a uzatvoriť protokol vykonávajúci túto dohodu

Výrok

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.
2. Nie je potrebné rozhodnúť o návrhoch na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktoré predložila Francúzska republika a Európska komisia.
3. *Front populaire pour la libération de la Saguia-el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario)* znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Rada Európskej únie.
4. Komisia a Francúzska republika znášajú svoje vlastné trovy konania spojené s návrhmi na vstup do konania ako vedľajší účastníci.

(¹) Ú. v. EÚ C 319, 10.9.2018.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 13. februára 2019 — BRF a SHB Comercio e Industria de Alimentos/Komisia

(Vec T-429/18 R)

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Verejné zdravie — Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2018/700 — Zmena zoznamov prevádzkarní tretích krajín, z ktorých sa môžu dovážať určité výrobky živočíšneho pôvodu, pokiaľ ide o niektoré prevádzkarne z Brazílie — Neexistencia naliehavosti — Zváženie záujmov“)

(2019/C 131/60)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: BRF SA (Itajaí, Brazília), SHB Comercio e Industria de Alimentos SA (Itajaí) (v zastúpení: D. Arts et G. van Thuyne, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: X. Lewis, B. Eggers a B. Hofstätter, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článkov 278 a 279 ZFEÚ, aby sa v prvom rade nariadil odklad výkonu vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2018/700 z 8. mája 2018, ktorým sa menia zoznamy prevádzkarní tretích krajín, z ktorých sa môžu dovážať určité výrobky živočíšneho pôvodu, pokiaľ ide o niektoré prevádzkarne z Brazílie (Ú. v. EÚ L 118, 2018, s. 1), a to buď až do okamihu, kým sa s konečnou platnosťou nerozhodne o žalobe, ktorú podali žalobcovia na základe článku 263 ZFEÚ, alebo do dátumu stanoveného predsedom Všeobecného súdu, a subsidiárne, aby sa nariadil odklad výkonu uvedeného nariadenia, pokiaľ ide o prevádzkarne žalobkyní uvedené v zozname prevádzkarní, z ktorých je povolené dovážať mäso z hydiny a zajacovitých zvierat z Brazílie (oddiel II), prevádzkarne, z ktorých je povolené dovážať mleté mäso, mäsové prípravky a mechanicky separované mäso z Brazílie (oddiel V), ktoré nevyvolali viac než dve oznámenia systémom rýchleho varovania pre potraviny a krmivá v období od 1. marca 2017 do 19. apríla 2018, ako aj v zozname prevádzkarní, z ktorých je povolené dovážať mäsové výrobky z Brazílie (oddiel VI), alebo aby sa uložilo akékoľvek iné alebo dodatočné opatrenie, ktoré predseda Všeobecného súdu bude považovať za nevyhnutné alebo primerané

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.
2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Žaloba podaná 4. februára 2019 — XH/Komisia**(Vec T-511/18)**

(2019/C 131/61)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobca:* XH (v zastúpení: E. Auleytner, advokát)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil rozhodnutie z 13. novembra 2017 (IA č. 25-2017) týkajúce sa nezapísania žalobcovho mena na zoznam úradníkov povýšených v roku 2017,
- zrušil rozhodnutie menovacieho orgánu zo 7. júna 2018 v reakcii na sťažnosť žalobcu,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi sumu 20 000 eur za nemateriálnu škodu a 45 000 eur za hmotnú škodu,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia*Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.*

1. Prvý žalobný dôvod je založený na spochybení obsahu hodnotení kariérneho rozvoja (CDR) ako základu pre hodnotenie a na tvrdení, že došlo k nezrovnalostiam v rámci dotknutého neverejného povýšenia, a nemožnosti a protiprávnosti dodatočnej regularizácie po ukončení povyšovania.
 - Žalobca tvrdí, že bolo nemožné preukázať, že hodnotiace úsudky sa dali vykonať inak, keby sa nevezalo do úvahy strednodobé hodnotenie v rôznych etapách povyšovania.
 - Žalobca sa odvoláva na nesprávne právne posúdenie a nezrovnalosti v napadnutom povyšovaní: porušenie ustanovení rozhodnutia Komisie C(2013) 89 68 final zo 16. decembra 2013, ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia na vykonávanie článku 45 Služobného poriadku, porušenie článku 45 ods. 1 Služobného poriadku vo svetle článku 7 Charty základných práv Európskej únie a neexistenciu skutočného porovnania zásluh.

- Žalobca tvrdí, že došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu pri uplatnení kritérií povyšovania podľa článku 45 Služobného poriadku vo svetle článku 7 Charty základných práv Európskej únie.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na vplyve nezrovnalosti na dotknuté povyšovanie s prihliadnutím na žalobcov spis a jeho CDR. Uvedená nezrovnalosť údajne viedla k vylúčeniu povýšenia, ktoré by sa inak dalo očakávať, keby sa riadne vykonalo porovnanie zásluh.

Žaloba podaná 5. februára 2019 — AI/ECDC

(Vec T-65/19)

(2019/C 131/62)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: AI (v zastúpení: L. Levi a A. Champetier, advokáti)

Žalovaný: Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb (ECDC)

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie ECDC z 18. mája 2018, ktorým bola zamietnutá žalobcova žiadosť o pomoc z 20. júna 2017,
- zrušil rozhodnutie ECDC z 20. júna 2018, ktorým bola zamietnutá žalobcova žiadosť o prístup k vyšetrovacej správe,
- v prípade potreby zrušil rozhodnutie ECDC z 26. októbra 2018, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobcu z 2. júla 2018,
- uložil ECDC povinnosť zaplatiť peňažnú náhradu stanovenú *ex aequo et bono* vo výške 40 000 eur, v súvislosti s nemajetkovou ujmom, ktorú údajne žalobca utrpel.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobca tri žalobné dôvody vzťahujúce sa na napadnuté rozhodnutie z 18. mája 2018 a jeden žalobný dôvod vzťahujúci sa na napadnuté rozhodnutie z 20. júna 2018.

1. Prvý žalobný dôvod vzťahujúci sa na napadnuté rozhodnutie z 18. mája 2018, založený na porušení práva byť vypočutý.
2. Druhý žalobný dôvod vzťahujúci sa na napadnuté rozhodnutie z 18. mája 2018, založený na porušení povinnosti odôvodnenia.

3. Tretí žalobný dôvod vzťahujúci sa na napadnuté rozhodnutie z 18. mája 2018, založený na zjavne nesprávnom posúdení a nesprávnom zistení skutkového stavu a porušení článku 86 služobného poriadku.
4. Jeden žalobný dôvod vzťahujúci sa na napadnuté rozhodnutie z 20. júna 2018, založený na porušení článku 41 Charty základných práv Európskej únie a článku 13 nariadenia č. 45/2001 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000, o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 008, 2001, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102).

Žaloba podaná 9. februára 2019 — Alcar Aktiebolag/EUIPO — Alcar Holding (alcar.se)

(Vec T-77/19)

(2019/C 131/63)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Alcar Aktiebolag (Bromma, Švédsko) (v zastúpení: M. Ateva, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Alcar Holding GmbH (Viedeň, Rakúsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobca

Dotknutá sporná ochranná známka: Prihláška obrazovej slovnnej ochrannej známky Európskej únie alcar.se v bielej a modrej farbe — prihláška č. 15 508 583

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 14. novembra 2018 vo veci R 378/2018-1

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- prerušil konanie pred Všeobecným súdom do ukončenia konania o zrušení ochrannej známky Alcar Holding GmbH a určenia skutočného rozsahu ochrany ochrannej známky Alcar Holding GmbH,
- zrušil rozhodnutie odvolacieho senátu v celom rozsahu,
- potvrdil rozhodnutie námietkového oddelenia v celom rozsahu,
- uložil spoločnosti Alcar Holding GmbH povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania pred námietkovým oddelením, odvolacím senátom a Všeobecným súdom.

Uvádzané žalobné dôvody

- odvolací senát nesprávne rozšíril rozsah ochrany ochrannej známky Alcar Holding GmbH,
- odvolací senát sa dopustil nesprávneho posúdenia pravdepodobnosti zámeny medzi ochrannými známkami.

Žaloba podaná 12. februára 2019 — Lantmännen a Lantmännen Agroetanol/Komisia**(Vec T-79/19)**

(2019/C 131/64)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyne: Lantmännen ek för (Štokholm, Švédsko), Lantmännen Agroetanol AB (Norrköping, Švédsko) (v zastúpení: S. Perván Lindeborg, A. Johansson, advokáti, a R. Bachour, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil článok 1 rozhodnutia Komisie C(2019) 743 final z 28. januára 2019 týkajúceho sa námietky vznesenej žalobkyňami proti sprístupneniu dokumentov v súlade s článkom 8 rozhodnutia predsedu Európskej komisie 2011/695/EÚ z 13. októbra 2011 o funkcii a pôsobnosti vyšetrovateľa v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže (Ú. v. EÚ L 275, 2011, s. 29) (vec AT.40054 — referenčné hodnoty etanolu) a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje právne predpisy, ktorými sa riadi konanie o urovaní.

Žalobkyne tvrdia, že právne nástroje, ktorými sa riadi konanie o urovaní sporov, by mali brániť sprístupneniu relevantných dokumentov. Najmä článok 10a, článok 15 ods. 1 písm. b) a článok 16a ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, (!) chápané vo vzájomnej súvislosti, by sa mali vykladať takým spôsobom, že obmedzujú sprístupnenie záznamov z rozhovorov o urovaní na samotný návrh na urovanie, ktorý môže byť sprístupnený len pri splnení prísnych podmienok.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu ochrany legitímnej dôvery.

Žalobkyne tvrdia, že žalovaná svojou zaužívanou praxou vyňatia neoficiálnych dokumentov predložených v kontexte rozhovorov o urovaní zo spisu, ku ktorému mali prístup tretie strany, a prostredníctvom špecifických uistení v tomto smere v kontexte rozhovorov o urovaní, založila u žalobkýň dôvodné očakávanie týkajúce sa dôverného zaobchádzania so spornými dokumentmi.

3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásady rovnosti zaobchádzania a rovnosti zbraní.

Žalobkyne tvrdia, že sprístupnením záznamov z ich rozhovorov o urovnaní tretím stranám žalovaná porušila zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že postavila urovnávajúce strany do horšej pozície než strany, ktoré rozhovory o urovnaní ukončili. Neodôvodnené rozšírenie prístupu tretích strán k spisu by bolo zároveň porušením zásady rovnosti zbraní, a to tým, že by im bola poskytnutá výhoda v inherentne konkurenčnom vzťahu medzi subjektmi podozrivými zo spoločného porušenia pravidiel hospodárskej súťaže vo vzťahu k budúcim nárokom z porušenia.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu riadnej správy vecí verejných.

Žalobkyne ďalej tvrdia, že povolením sprístupnenia informácií, ktoré sú predmetom sporu, rozhodnutie umožnilo žalovanej prijať krajne nekonzistentnú politiku, v rámci ktorej sú žalobkyne vystavené podstatne menej výhodnému zaobchádzaniu než adresáti všetkých skorších rozhodnutí žalovanej. Z tohto pohľadu by napadnuté rozhodnutie malo byť považované za porušenie práva žalobkyň na to, aby inštitúcie Európskej únie, medzi ktoré patrí aj žalovaná, vybavili ich záležitosti „nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote“, a tým za porušenie článku 41 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie.

5. Subsidiárne, piaty žalobný dôvod založený na tom, že v odôvodnení došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

Piatym žalobným dôvodom, ktorý je subsidiárny k ostatným žalobným dôvodom, žalobkyne tvrdia, že aj v prípade, že by Všeobecný súd nakoniec súhlasil so žalovanou vo veci sprístupnenia sporných materiálov iným podnikom, napadnuté rozhodnutie by malo byť zrušené z dôvodu chýb v odôvodnení.

Na účely sprístupnenia sporných materiálov uplatnila žalovaná bod 35 oznámenia o urovnaní. Bod 35 sa týka len návrhov na urovanie a nie dokumentov týkajúcich sa urovnania, čo je výraz používaný v napadnutom rozhodnutí. Aby bolo odôvodnenie vnútorne súladné, napadnuté rozhodnutie by malo byť preformulované tak, aby označovalo tieto materiály za súčasť návrhu na urovanie.

(¹) Nariadenie Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov 81 a 82 Zmluvy o založení ES (Ú. v. EÚ L 123, 2004, s. 39; Mim. vyd. 08/003, s. 81).

Žaloba podaná 18. februára 2019 — Rezon/EUIPO (imot.bg)

(Vec T-101/19)

(2019/C 131/65)

Jazyk konania: bulharčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Rezon OOD (Sofia, Bulharsko) (v zastúpení: Yordanova-Harizanova, Rechtsanwältin)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochranej známky Európskej únie imot.bg — prihláška č. 17 203 316

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 9. novembra 2019 vo veci R 999/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd

- zrušil napadnuté rozhodnutie a nariadil zápis spornej ochrannej známky,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy tohto konania a trovy konania vynaložené v konaní pred odvolacím senátom.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 7 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Abarca/EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS)

(Vec T-106/19)

(2019/C 131/66)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Abarca — Companhia de Seguros SA (Lisabon, Portugalsko) (v zastúpení: J. Pimenta a Á. Pinho, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Abanca Corporación Bancaria, SA (Betanzos, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie ABARCA SEGUROS v ružovej, svetlomodrej, svetlozelenej a čiernej farbe — prihláška č. 16 041 519

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 22. novembra 2018 vo veci R 1370/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- úplne zmenil napadnuté rozhodnutie,

- v dôsledku toho nariadil zápis ochrannej známky Európskej únie, ktorá je predmetom prihlášky č. 16 041 519, v celom rozsahu,
- uložil iným účastníkom konania, aby nahradili trovy tohto konania, ako aj trovy námietkového a odvolacieho konania pred EUIPO.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 14. februára 2019 — VFP/Komisia

(Vec T-726/16) ⁽¹⁾

(2019/C 131/67)

Jazyk konania: angličtina

Predseda veľkej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 462, 12.12.2016.

Uznesenie Všeobecného súdu z 12. februára 2019 — Hangzhou Lezoo traveling equipment/EUIPO — Promotional Traders (GREEN HERMIT)

(Vec T-60/18) ⁽¹⁾

(2019/C 131/68)

Jazyk konania: angličtina

Predseda piatej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 104, 19.3.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 15. februára 2019 — Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (BRENT)**(Vec T-725/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 131/69)

Jazyk konania: angličtina

Predseda ôsmej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 65, 18.2.2019.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SK